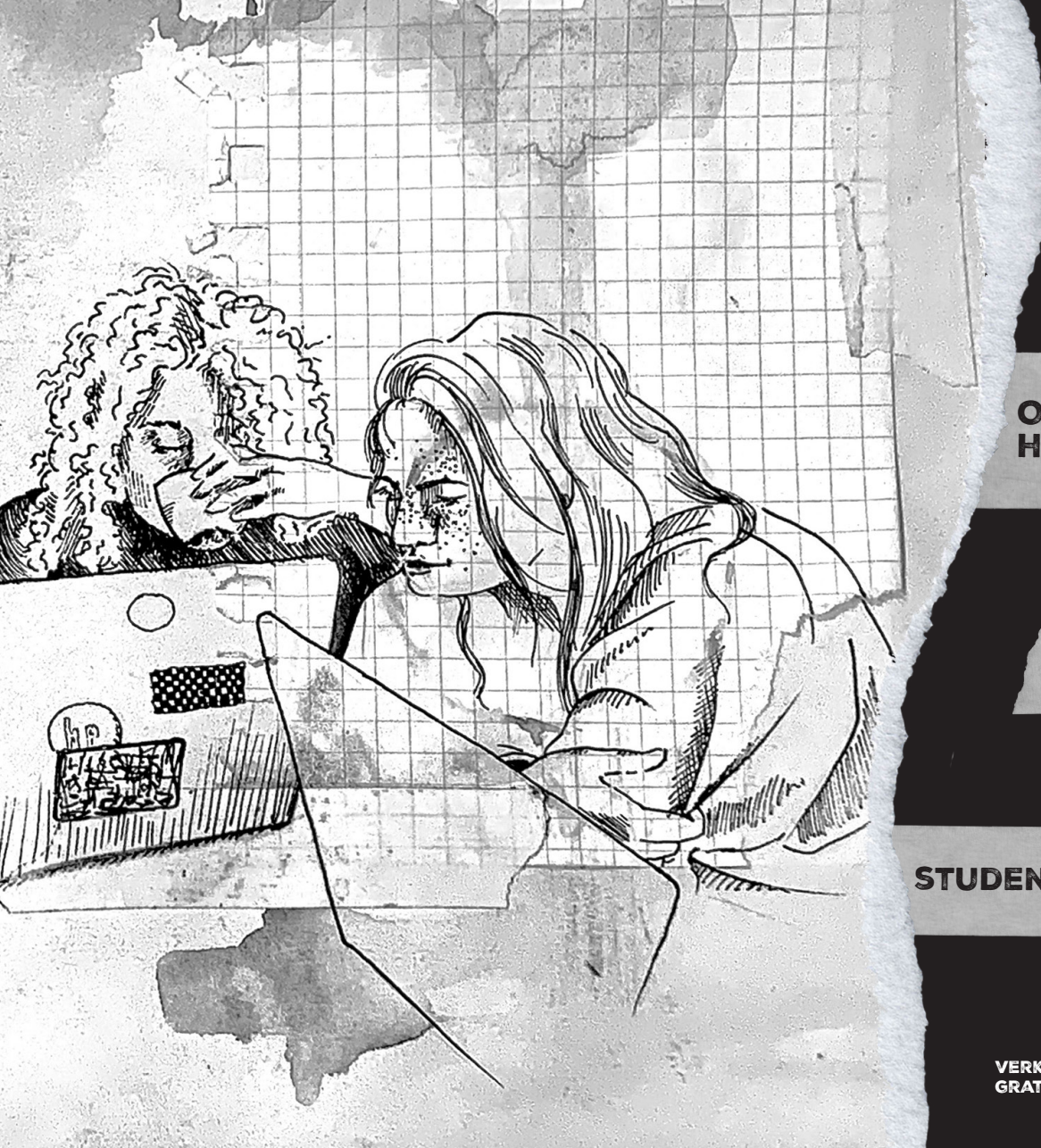

dwars

STUDENTENBLAD UNIVERSITEIT ANTWERPEN

OP ONTDEKKINGSREIS DOOR HET STUDENTENLANDSCHAP

GEZOND STUDEREN MET HET STIP

STUDENTENDOPEN: DOPE OF NOPE?

VERKENNINGSDWARS | JAARGANG 23 | SEPTEMBER 2023 | GRATIS | WWW.DWARS.BE

EEN NIEUWE START

beeld: Amber Peeters
lay-out: Remco Terryn

Studenten aan de universiteit verschillen enorm van elkaar. Dat geldt ook voor onszelf. De ene drinkt warme thee alsof haar leven ervan afhangt, de andere zweert bij koffie. De ene miste nog nooit een les, de andere binget lesopnames als Netflixseries. De ene studeert na een examen meteen ijverig verder, de andere kruipt eerst een paar uur in haar bed. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat ook de eerste lesdagen erg verschilden, al waren ze op zijn zachtst gezegd een rollercoaster voor ons beiden.

Mijn innerlijke stresskip was zich al maanden aan het voorbereiden. Ik volgde elke open les die er te volgen viel, schuimde de dwarswebsite af om zoveel mogelijk kennis op te doen over de universiteit en ging — vanzelfsprekend — mee op de Verkenningsdagen. Toen ik mijn eerste les binnenwandelde, herkende ik dus al mensen. Gelukkig maar, want mijn oriëntatievermogen is zo slecht dat ik zonder hen de weg naar de openingsactiviteiten niet had gevonden.

Ik had dan weer totaal niets voorbereid. Mijn eerste dag op de universiteit was werkelijk mijn eerste dag dat ik ondergedompeld werd in het universiteitsgebeuren. Dat resulteerde erin dat ik de helft van de tijd totaal niet wist wat er aan het gebeuren was en tegelijk het gevoel had dat iedereen rondom mij wél helemaal mee was. Een verkenningsdwars had ik op dat moment wel kunnen gebruiken. Mijn stress kwam met wat uitstel, maar hij was daar ineens in volle glorie. Stilletjesaan hebben de plooien zich gladgestreken, mede door mijn medestudenten die opbiechtten dat ook zij maar wat aan het doen waren.

Hoewel ik mezelf voornam mijn lessen even fanatiek te volgen als de Openlesdagen, ontdekte ik al snel de wonderen van online schaken en *Wordle* in de aula. Stilaan weet ik de weg in de universiteitsbuurt te vinden, of in ieder geval van het ene theeplekje naar het andere. Stress ligt nu eenmaal in mijn aard, maar die blijft nu gereserveerd voor de examenperiodes.

Mijn stress is na de eerste examenperiode weggeëbd. Daarna is mijn stijl als student zich beginnen vormen. Het werkelijke studeerwerk verschoof ik naar de examenperiode en uitslapen steeg heel wat plekken op mijn lijstje van prioriteiten. Ik ontdekte het fenomeen van middag-TD's en dat resulteert er soms in dat ik feesten boven de lessen verkies. Verslavend, kan ik je vertellen.

Als kersverse hoofdredactie is het voor ons alweer een nieuw begin. In tegenstelling tot lessen vallen onze redactievergaderingen als hoofdredactie niet te skippen. Zo'n vergadering leiden lijkt trouwens behoorlijk op een presentatie geven: iedereen staart je aan en je begint stilaan te twijfelen of er iets raars aan de hand is met je gezicht. Dat terzijde valt het allemaal best wel mee. Je mag ons verwijten makkelijk praten te hebben, maar wij hebben al die stressopflakkeringen van de eerste lesdag ook meegemaakt. We hopen dat ook jullie je weg vinden.

Pebbles Antonissen en Emma Mertens, **hoofdredactie**

INHOUD

4 studentenleven voor dummies
7 koepelkringkampioenen
10 zit je goed bij UAntwerpen?
12 De Studentenraad
14 UA-ABC
20 dope of nope?
22 stekjes in *'t Stad*
28 mentaal welzijn met STIP op één
31 cultureel aanbod
38 De Rode Loper
39 puzzels
44 doorbraken
45 haatfabriek
48 het laatste woord
47 poëzie

studentenleven voor dummies

dwars helpt je op weg in het uitgebreide aanbod aan studentenverenigingen en andere mogelijkheden tot vermaak.

mentaal welzijn met STIP op één

Over het studentenleven gesproken: soms is het even géén rozengeur en maneschijn. Ook dan kan je aan onze universiteit terecht.

STUDENTENLEVEN VOOR DUMMIES

'Het studentenleven' is een bekende, maar ook wat beruchte term waarmee je de laatste maanden wellicht om de oren geslagen werd. Misschien was het je vader die eindeloze verhalen vertelde over zijn eigen nachtelijke escapades, misschien kwamen je vrienden met zorgwekkende geruchten of misschien stel je het moeilijk te volgen dateleven van je oudere zus al jaren in vraag. Als zelfverklaarde experts leiden we je de weg door het uitgebreide landschap van het studentenleven.

Studentenclubs heb je in allerlei vormen en maten. Waarschijnlijk zul je als eerste kennis maken met je faculteits- of departementsclub. Dat is de club die verbonden is aan jouw opleiding en zich aan het begin van het academiejaar uitgebreid voorstelt. Alle faculteits- en departementsclubs zijn verenigd door de twee koepelkringen Unifac en ASK-Stuwer. De kringraden omvatten respectievelijk alle verenigingen van de Stadscampus en de buitencampussen. Over wat zo'n kringraad is en wat Unifac en ASK-Stuwer net doen lees je meer op pagina's 7 tot en met 9.

De faculteits- en departementsclubs worden in de kringraden vergezeld van themaclubs. Unifac maakt nog een verder onderscheid met studieclubs. Thema- en studieclubs stellen zich breder op, maar focussen nog steeds slechts op een deel van de universiteitsstudenten. Zo bestaan er twee verenigingen die zich focussen op kotstudenten, namelijk Campinaria voor de buitencampussen en De Chips voor de Stadscampus. Toch lopen de officiële indelingen al eens wat mank: sommige thema- en studieclubs staan heel dicht bij een specifieke opleiding. Op een activiteit van themaclub Conservatio zul je namelijk snel genoeg merken dat er veel studenten Conservatie-Restauratie rondhangen. Eenzelfde soort beweging merk je bij studieclubs Socio-Economica en Imbit. Dat een club als Capitant, die de brug wil vormen tussen studenten en de financiële wereld met lezingen als Start To Invest, meer economie- dan literatuurstudenten trekt, hoeft ook niet te verbazen.

zweten met UA Sportraad

UA Sportraad behoeft wat meer uitleg. Ze heeft veel weg van een studentenclub: ook zij is deel van de kringraden, heeft een praesidium dat brede linten draagt en organiseert regelmatig studentikoze activiteiten zoals een quiz of reis. Toch is ze met haar verschillende praesidia voor de Stadscampus en de buitencampussen een buitenbeentje. Die praesidia willen je door hun aanbod aan groepslessen in conditie houden en organiseren daarnaast competities. UA Sportraad CST staat aan het roer van Antwerp Students League (ASL), waar zowel studentenclubs als zelf samengestelde vriendenclubs het tegen elkaar opnemen in basketbal, volleybal en zaal- en veldvoetbal. UA Sportraad BC organiseert dan weer de Interfac-competitie, waarin de studentenverenigingen van de buitencampus het wekelijks tegen elkaar opnemen in telkens een andere sport. Naast dat alles is UA Sportraad zelfs bij niet-sportievelingen bekend omwille van haar catchy clublied.

religieuze, etnische of politieke inspiratie

Een heel ander soort verenigingen zijn de religieus, etnisch of politiek geïnspireerde verenigingen. Aan UAntwerpen vind je de religieuze verenigingen Mahara en Ichtus. Mahara vertrekt vanuit de islamitische waarden. Haar missie is om studenten en alumni te verenigen en te inspireren vanuit die waarden. Brede linten of een clublied komen daar niet aan te pas en de activiteiten zijn wat atypischer. Zo organiseert ze een iftar, verschillende workshops en lezingen rond politieke thema's als dekolonisatie. Ichtus is dan weer een christelijke studentenvereniging, die zich meer dan Mahara focust op (religieus) samenzijn en studie van religieuze teksten, in casu: de Bijbel.

De focus van AYO en ASN is het creëren van meer etnisch bewustzijn en het (her)ontdekken van roots. AYO staat voor African Youth Organisation en richt zich – zoals valt af te leiden uit de naam – op studenten met Afrikaanse roots of iedereen met interesse in Afrika. AYO organiseert filmvertoningen en quizzen rond dat thema, maar afgelopen academiejaar stonden een UNO-competitie en bowlingavond evengoed op de agenda. ASN, kort voor Asian Student Network, organiseert gelijkaardige activiteiten rond de Aziatische cultuur.

Het lijstje aan politiek geïnspireerde verenigingen is uitgebreider. Ook voor hen bestaat er een overkoepelend orgaan. Het Politiek-Filosofisch Konvent Antwerpen is zelf filosofisch en ideologisch neutraal en heeft als enig doel de verschillende politiek-filosofische clubs te vertegenwoordigen bij de onderwijsinstellingen. Omdat politieke vereningen op geen enkele manier verbonden zijn aan UAntwerpen, ijvert PFK voor bijvoorbeeld toegang tot aula's om debatten te organiseren. Politiek-filosofische clubs zijn er, net als politieke partijen, over de gehele lijn van het politieke spectrum. Toch is er niet altijd een een-op-een relatie: zo zijn Comac en Jong Groen StuAnt respectievelijk verbonden aan PVDA en Groen terwijl de liberale LVSV of het conservatieve KVHV actief hun onafhankelijkheid benadrukken.

Zelfs niet elke politieke club hangt een specifieke strekking aan. Zo heb je de feministische studentenclub Lilith Collectief. Die vereniging organiseert lezingen, filmscreenings, café-avonden en een boekenclub met de nadruk op sociale thema's, steeds binnen een intersectioneel kader.

de internationale toer op

Een aantal clubs die je in Antwerpen aantreft, zijn eigenlijk afdelingen van een internationaal netwerk. We denken daarbij aan ELSA, AntwerpMUN, AIESEC en het Erasmus Student Network, die alle vier wel onder Unifac vallen, maar toch verschillen van andere kringraadclubs. ELSA, oftewel European Law Students' Association, verbindt rechtenstudenten uit 42 verschillende landen en is daarmee de grootste juristenvereniging ter wereld. Ze verwelkomt de ▷

internationale studenten en laat hen kennismaken met het Antwerpse studentenleven. AntwerpMUN staat dan weer in het teken van diplomatie en internationale relaties, en organiseert VN-simulaties. AIESEC zet tot slot in op leiderschapspotentieel door vrijwilligerswerk en buitenlandse stages.

engagement dicht bij huis... of kot

Wil je een engagement opnemen, maar niet meteen op buitenlandse stage vertrekken? Ook in Antwerpen is het aanbod groot genoeg. Stadscampusclub Prisma wijdt zich toe aan goede doelen. Ze noemt zich niet voor niets *'t solidairste van 't unief*. Ze staat bekend om haar bloedinzamelactie Bloedserieus in samenwerking met het Rode Kruis en schenkt jaarlijks de winst van al haar activiteiten aan een zelfgekozen doel. Voor geëngageerde rechtenstudenten is er dan weer Antwerp Law School Consultancy, kortweg ALSC. De vereniging helpt studenten en jonge ondernemers gratis en toegankelijk bij het uitzoeken van juridische problemen.

culturele bezigheden

Ondertussen zal het wel duidelijk zijn dat er aan de universiteit meer gebeurt dan luid schreeuwen op TD's of op terrasjes plakken. Toch ontbreekt er nog een belangrijk onderdeel: cultuur. De verschillende cultuurverenigingen stellen we voor op pagina's 31 tot en met 37. Je zult snel merken dat die allemaal verwijzen naar Prinses16 als repetitieplek. Prinses16 verwijst naar het adres – Prinsesstraat 16 – en bevindt zich boven de beter bekende Universitas. In dat gebouw biedt de universiteit de verschillende cultuurverenigingen plek om te repeteren. Je vindt er ook ons eigen redactielokaal en het bureau van De Studentenraad. Heb je na het lezen van deze dwars zin gekregen om zelf in je pen te kruipen, te illustreren of foto's te nemen, je los te laten op de vormgeving of jezelf nog anders creatief te ontplooien, dan ben je uiteraard ook bij ons meer dan welkom.

Onder de indruk van dit enorme aanbod? In werkelijkheid valt er nog veel meer te beleven. Zo heb je bijvoorbeeld ook nog De Flamingo's, die LGBTQI+-studenten verenigt, of Mythica dat vooral geeky activiteiten organiseert, en nog veel meer. Naast UAntwerpen vind je in Antwerpen namelijk nog andere hogeronderwijsinstellingen die ook allemaal eigen clubs hebben die je graag zien komen op hun activiteiten. Je kan trouwens ook altijd zelf een club oprichten – het is maar dat je het weet. ◻

tekst: Pebbles Antonissen
beeld: Ellen De Ridder
lay-out: Pebbles Antonissen

KOEPELKRINGKAMPIOENEN

De stapel papieren die je bij je inschrijving hebt gekregen ligt ergens nog-net-niet-al-te-ver-weggeborgen, je hebt halvelings notie van je lessenrooster en je bent relatief zeker waar de sleutel van je nog steeds wat *unheimlich* aanvoelende kot ligt – en nu hebben ze wéér een boekje in je handen geduwd. Misschien lees je dit wel op de bus terug naar Antwerpen na enkele uitputtende dagen Verkenningsdagen, in dat geval heb je vast al kennisgemaakt met ASK-Stuwer en Unifac, de twee koepelverenigingen van Antwerpen. Beide verenigingen bestaan slechts uit een tiental studenten, die zich jaarlijks keihard inzetten om jouw studententijd zo onvergetelijk mogelijk te maken.

De blauwe Unifactruien of de blauw-groen-blauwe linten van ASK-Stuwer loop je waarschijnlijk snel tegen het lijf. Straks misschien al, wanneer je naar een van de openingsactiviteiten trekt die de koepelverenigingen organiseren. De twee koepels verenigen het (aan UAntwerpen verbonden) studentenleven op twee verschillende plekken. Onder Unifac, die in *'t Stad* opereren, valt de studentengemeenschap uit de faculteiten Rechten, Bedrijfswetenschappen en Economie, Letteren en Wijsbegeerte, Sociale Wetenschappen, en Ontwerpwetenschappen. ASK-Stuwer verzamelt dan weer de in en rond Wilrijk liggende faculteiten Farmaceutische, Biomedische en Diergeneeskundige Wetenschappen, Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen, Toegepaste Ingenieurswetenschappen, en ('gewone') Wetenschappen.

De twee koepelkringen hebben over de jaren heen elks een eigen stijl en cultuur ontwikkeld. Met een kringraad van twintig clubs onder de hoede in een wereldstad (aldus haar inwoners) is het niet verwonderlijk dat Unifac vaak op grotere schaal werkt. ASK-Stuwer zet met haar dertien clubs aan de rand van Antwerpen vooral in op gezelligheid en hecht veel belang aan de eigen Wilrijkse studentencultuur. Unifac staat onder meer bekend om De Grote Verwarringsquiz en een gigantische TD, ASK-Stuwers grootste evenementen zijn dan weer de Cocktailparty en de befaamde Go-Kart Race.

Toch zijn er veel gemeenschappelijke elementen. ASK-Stuwer en Unifac hebben elks een eigen kringraad waar de verschillende campusgebonden verenigingen in zetelen. Enerzijds coördineren en vertegenwoordigen de koepelkringen die bij UAntwerpen en het stadsbestuur; anderzijds zouden Unifac en ASK-Stuwer niet zonder hun campusgebonden verenigingen kunnen functioneren, want ze bouwen vaak op hen om hun eigen evenementen op te zetten. Dat zie je goed aan de kerstmarkten: beide koepelkringen nemen zelf het grotere, meer organisatorische werk onder handen en laten het uitbaten van verschillende eet- en drankkraampjes aan hun kringraadclubs over. De openingsactiviteiten hebben een gelijkaardig systeem, al zijn er onderlinge verschillen: Unifac zet met Students on Stage een festival op poten terwijl Openingsdag toch vooral een ontmoetingsplek is.

Openingsdag

Openingsdag wordt dit jaar gecoördineerd door studente Industriële wetenschappen: chemie Lies Hornikx. Ze vertelt waarom ze hoopt dat elke eerstejaars in Wilrijk de weg naar de Bist vindt. "Het is interessant om niet enkel de club, maar vooral ook de mensen van je eigen richting te leren kennen. Met een pintje of een cola en wat muziek op de achtergrond verloopt klasgenoten en ouderejaars van je richting leren kennen toch wat fijner." ▷

"Je ontmoet er ook onze themaclubs zoals de vrouwenclub Hera", gaat Lies verder. Het is voor eerstejaars een warme ontmoeting en voor ouderejaars is het een fijn weerzien, over de grenzen van de eigen opleiding heen. Ik ben zelf door mijn mentoren van de Verkenningsdagen mee op sleeptouw genomen en heb daar een hele avond gezeten. Toen dacht ik nog: 'Ik ga mij nóóit laten dopen', en zie mij nu", lacht Lies.

De Bist is centraal gelegen tussen Campus Drie Eiken en Campus Groenenborger, ouderejaars van verschillende clubs begeleiden de startende studenten erheen. Toch vindt niet elke student de weg naar het evenement. "Mensen die (nog) niemand kennen zijn natuurlijk minder geneigd om naar zo'n evenement te komen," begrijpt Lies, "maar eigenlijk is dat jammer. Mensen hebben een verkeerd beeld van het studentenleven. Het gaat ons echt niet enkel om alcohol en een dik lint wil niet zeggen dat we onszelf beter voelen. De boodschap is meer: 'Kom en stel mij vragen.'"

Op het hoogtepunt van Openingsdag staan er vierhonderd, misschien zelfs vijfhonderd mensen tegelijk op de Bist, maar de duizendtallen zoals op Students on Stage haalt ASK-Stuwer niet. En eigenlijk vinden ze dat ook wel prima. "Ik vind het net leuk dat wij iets kleinschaliger zijn dan de Stadscampus", vertelt Lies. "Het geeft minder stress en het zorgt ervoor dat je echt verbindende activiteiten hebt. In Wilrijk zijn we een grote familie. Als er iemand slecht gaat, dan zorgt men hier voor elkaar. Dat geeft een gevoel van veiligheid."

Op de vraag of ze veel druk voelt om zo'n groot evenement rond te krijgen reageert Lies verrassend gelaten: "Ik heb na al die jaren praesidium ondertussen genoeg ervaring en probleemoplossend vermogen om veel stress te hebben. Het belangrijkste is wellicht dat het meeste werk voor de herexamens klaar is, want ik heb er wel wat", lacht Lies. "Ons team is er al flink ingevlogen, dus ik heb er vertrouwen in."

Openingsdag gaat door van 12u15 tot 18u, waarna de clubs hun eigen tent opruimen en het feest elders verderzetten. "Terwijl wij de rest opruimen, trekken zij naar hun stamcafé om daar de rest van de avond met de oude én nieuwe leden verder (bij) te praten. Dus zelfs als je Openingsdag hebt gemist, kan je gewoon naar eender welk stamcafé in Wilrijk of Berchem gaan. Sommige geven gratis vaten, maar je kan er uiteraard ook gewoon frisdrank krijgen."

Students on Stage

De tegenhanger van Openingsdag op de Stadscampus is Students on Stage. Thomas Chovau, die net zijn bachelor Politieke Wetenschappen afwerkte en dit jaar Internationale betrekkingen en diplomatie zal studeren, is dit jaar verantwoordelijke voor het evenement. Ook hij hoopt veel nieuwe studenten te kunnen verwelkomen. "Het is belangrijk dat eerstejaars in contact komen met het studentenleven. Studentenverenigingen faciliteren het leggen van contacten. Na de coronacrisis is er ook wel een soort leegte gekomen in de stad en studentenclubs vullen dat gat. Je kan via sommige clubs ook goedkoper je boeken kopen, en ze geven je vaak begeleiding bij het studeren."

"Onze clubs spelen een belangrijke rol in het organiseren van activiteiten na de lessen. Dat geeft je studententijd toch wel een extra dimensie", vindt Thomas. Die ontspanning is meer dan feestjes vol alcohol. "Er is over het algemeen een verbindende, gezellige sfeer op de Stadscampus." Beide koepels dragen gezelligheid dus hoog in het vaandel, maar toch blijft Antwerpen natuurlijk wel *'t Stad*. "Het aantal universiteitsstudenten op de Stadscampus is wel wat groter, dus het is normaal dat het aanbod van onze kringraad ook ruimer is. Niet enkel is er sneller nood aan alternatieven, maar clubs met een ander programma vinden hier meer bereik." Dat bereik heeft ook wat te maken met dat er zowel meer koten, maar ook andere onderwijsinstellingen in Antwerpen te vinden zijn. Hoewel de clubs onder Unifac zich op universiteitsstudenten richten, komen er ook hogeschoolstudenten op kringraadactiviteiten langs. Iets wat ervoor zorgt dat Students on Stage aanzienlijk meer mensen trekt dan Openingsdag.

"Vroeger was Students on Stage enkel voor universiteitsstudenten, toen ging het door op de parking van het R-gebouw. Dat werd te klein, dus zijn we verhuisd naar het Sint-Jansplein; het grootste plein in de buurt van de Stadscampus." Omdat het gaat om een plek in de openbare ruimte, komen nu studenten van alle onderwijsinstellingen in Antwerpen naar het openingsevenement. "Een van de dingen waardoor Unifac mij zo aanspreekt, is dat ze steeds het grootst mogelijke evenement organiseert. Het is soms wel wat formeler en gestructureerder werken, maar daar mee je schouders onder kunnen zetten is wat Unifac voor mij de ideale studentenvereniging maakt."

Dat grotere zie je bij Unifac ook terugkomen in andere evenementen, bijvoorbeeld het cultuurfestival Calamartes. De studentengemeenschap van de Stadscampus bouwt elk jaar in maart een spiegeltent op universiteitsgrond. "Calamartes is door en voor studenten en verbindt de hele Stadscampus met elkaar. Het publiek dat langskomt gaat van kinderen met een verstandelijke beperking die een leuke workshop krijgen tot de bewoners van het buurtrusthuis die tijdens de TD pensioné nog eens een stap op de dansvloer kunnen zetten."

tekst: Tim Vermeiren
beeld: Burdack Visuals en Maarten VDA (extern)
lay-out: Emma Mertens

Students on Stage zal de eerste maandag van het academiejaar tussen 12u en 19u plaatsvinden. Thomas' grootste wens? "Dat het mooi weer is!"

ZIT JE GOED BIJ UANTWERPEN?

tekst: Margaux Albertijn
beeld: Margaux Albertijn
lay-out: Remco Terryn

Studentenverenigingen zijn minder doorslaggevend voor je studententijd dan ze je graag willen doen geloven – anders zouden ze niet zo hard moeten proberen je te overtuigen eens langs te komen op een cantus. Een uitzonderlijk slechte prof is dat evenmin, dat is gewoon voer voor geroddel. Weet je wat wél het grote verschil maakt voor je leven als student? De stoelen in de aula's waar je wekelijks naartoe trekt. Rugklachten kunnen voorkomen worden door een degelijke stoel. Bovendien kan je beter opletten als je niet steeds afgeleid raakt door gekraak, gepiep, gemor, gekerm of geknars. Een goede tafel leidt logischerwijze tot betere notities. Nog meer bewijs nodig? Ik dacht het niet. De aulastoelen zijn dé bepalende factor van je studentenleven.

S.R.002

Hoeveel uren van mijn leven heb ik wel niet in deze aula gespendeerd? Het duplicaat van S.R.001 heeft me wellicht op mijn slechtste momenten gezien, maar altijd verwelkomd. Al lag dat hartelijke welkom meer aan de algemene sfeer van solidariteit tussen alle rijen dan aan de stoelen zelf. Waar de bekleding uitnodigt tot een zeker genestel en waar mijn zithouding me niet rechtstreeks naar *de spoed* verwijst, merk ik dat wie langer dan mijn ideale 156 cm is, hun benen vrijwel overal behalve onder de tafel kwijt kan. Mijn gevoel voor solidariteit dwingt me om S.R.002 af te keuren.

S.M.001

Het is een gecontesteerde aula. Bij het schrijven alleen al voel ik de behoefte om me te verplaatsen naar een bunker, uit angst voor de S.M.001-fanatici van de wereld. Die fanatici zijn, voor alle duidelijkheid, zowel laaiend enthousiast als witheet van woede. In theorie is het systeem ingenieus: de stoelen zijn bevestigd aan de tafels, waardoor het waarschijnlijk de enige aula is waarbij je elkaar relatief eenvoudig kan passeren. Mijn recht op vrije meningsuiting lonkt echter: die stoelen zijn te hard voor mijn frêle achterwerk. Het is handig, ja, maar ik ben te onhandig om uit die stoelen te komen zonder accidenten en ik heb niet genoeg vlees aan mijn botten om me niet enigszins beurs te voelen na drie uur in S.M.001. Sorry.

G.T.103

Dit reuzenlokaal behelst een gelijkaardig systeem als S.M.001: de stoelen zijn via een beweegbare balk aan de tafels bevestigd, waardoor passeren eenvoudig is en over het geheel vallen nog eenvoudiger. Een groot voordeel aan G.T.103, in vergelijking met S.M.001, is dat je een pak meer plaats voor je benen hebt. Zou de architect ervan uitgaan dat de gemiddelde ingenieur langere benen heeft dan de gemiddelde sociale wetenschapper? Voer voor een doctoraat. De immense aula zorgt ervoor dat het iets esthetischer wordt dan in S.M.001, maar het kan goed zijn dat ik me simpelweg geïntimideerd voel. Ik weerhoud verdere commentaar tot ik zeker van mijn stuk ben.

D.O.001

Het O-gebouw is een geval apart. Alle trappen, deuren en gangen leiden me naar dezelfde paar aula's en tegelijkertijd vind ik de aula waar ik moet zijn zelden op tijd. Neem nu D.O.001: het kost me meer tijd dan zou moeten om hier te raken. Ik heb ook nog andere eitjes te pellen met de aula: het tafelblad is veel te klein om op grote voet te studeren of te noteren met enige zwier. En dan heb je de stoelen nog! Zit iemand zodanig kaarsrecht als de stoelen van je vragen? Ik voel me haast niet waardig om aanwezig te zijn. Met een zithouding die in de buurt komt van de welvingen van een meetlat lukt opletten me niet bepaald. Ik hoop maar dat mijn lessen hier niet al te vaak doorgaan.

D.R.107

Wanneer ik de aula binnenfladder, ga ik ervan uit dat ik maar gauw wegwezen moet. De hartvormige, beklede stoelen zien er nu niet meteen comfortabel uit. Maar wat blijkt? Mijn zitvlak vlijt neer op een zwartgekleurd wolkje. Ik zie geen goede reden voor de vorm van de stoelen, maar eenmaal geïnstalleerd stoort het niet. De stoelen staan aan lange tafels, waardoor je een ruim tafelblad hebt, zolang je de vrijheid van je buur maar genoeg inperkt. Het voornaamste nadeel aan deze aula is de hoogte van de tafels: je kan net zo goed in kleermakerszit gaan zitten als je ergens je benen kwijt wil.

D.Q.001

De rechtlijnigheid van het Q-gebouw kan me wel bekoren, evenals de minimalistische maxi-aula die D.Q.001 in wezen is. Het tafelblad is groter dan in de meeste van dit soort grote aula's, waardoor mijn groter dan gemiddelde laptop er voor de verandering wél op past. De stoelen zijn ditmaal dan weer relatief hoog, waardoor ik rechter moet zitten dan ik zou willen. Ze zijn relatief comfortabel, maar niet in die mate dat ik kan wegdromen. Waarschijnlijk de bedoeling van een snode architect die in het belang van onderwijs geloofde.

HR.015

Eén van mijn kernprincipes is dat een stoel mijn volledige achterwerk moet behelzen. Ik ben een hoopje botten dat aan elkaar blijft dankzij een behoorlijke dosis wilskracht – een stoel die breed genoeg voor mij is, is het minste wat je me kan aanbieden. En dat is éxact de aanleiding voor mijn vete met de Hoge Rielen. Toffe driedaagse en al, maar ik had het te druk met mijn paviljoen aan te klagen om vrienden te maken. Wij verdienen beter dan die vermaledijde buitenbanken die erop gericht zijn je zo snel mogelijk rechtop te krijgen. Als je me tussen elk lied door zag prositten op de cantus van Unifac en ASK-Stuwer, lag het eraan dat ik mijn verdriet moest wegdrinken dat ik drie uur op die banken moest zitten. ☐

De notatiewijze van lokalen aan UAntwerpen is een kluwen op zich. De eerste letter staat steeds voor de campus:

S: Stadscampus

G: Groenenborger

M: Middelheim

D: Drie Eiken

De tweede letter staat steeds voor het gebouw op die campus. De cijfers daarna geven eerst aan op welke verdieping het lokaal zich bevindt en daarna in welke volgorde je het lokaal tegenkomt.

DE STUDENTENRAAD

tekst: Laurens Verhaegen (extern)
beeld: Amber Peeters
lay-out: Pebbles Antonissen

Tijdens je jaren aan de universiteit bots je ongetwijfeld tegen zaken aan waarvan je denkt dat ze beter kunnen. Gelukkig staat er een heel arsenaal aan studentenvertegenwoordigers, ook wel gekend als 'stuvers', klaar om jou te vertegenwoordigen en om studeren aan de universiteit nóg beter te maken.

wie zijn we?

De Studentenraad bestaat uit 182 stuvers die verspreid zitten over alle verschillende opleidingen. We vormen een aanspreekpunt en werken actief met jou samen om problemen aan te kaarten. Als studentenraad hebben we uitstekende banden met de universiteit, die graag naar ons luistert.

Er zijn iets meer dan 200 mandaten die verspreid zijn over verschillende opleidingen en faculteiten. Er zijn specifieke stuvers voor bepaalde opleidingen, faculteiten en zelfs soms voor een bepaald jaar van een opleiding. Als je een van die mandaten opvult, ben je studentenvertegenwoordiger en daarmee ook het aanspreekpunt van en voor de groep studenten die jij vertegenwoordigt. Goede stuvers hebben een kritische blik en zien bepaalde zaken die beter zouden kunnen. Het is dan ook de bedoeling dat zij die problemen aankaarten in de comissie of raad waar zij in zitten of bij hun collega-stuvers.

Er zijn ook stuvers op het centrale niveau van de universiteit; zij zitten in de Onderwijsraad of de Stuvoraad. Die centrale mandaten worden ingevuld door studenten over de gehele universiteit heen. In de Onderwijsraad zit bijvoorbeeld van elke faculteit één student. Dat maakt dus dat we van elke faculteit een andere invalshoek hebben op vlak van onderwijs. In de Stuvoraad zijn er vier plaatsen voor stuvers van de buitencampussen en vier plaatsen voor stuvers van de Stadscampus. Zij vergaderen over studentenvoorzieningen.

Daarnaast zijn er facultaire overlegorganen (FOO's), waar decanen, die het beleid van een specifieke faculteit bepalen, en faculteitsdirecteurs, die de financiën en het dagelijks bestuur van een specifieke faculteit regelen, samenkomen. Daar kan je als stuver een probleem aankaarten en echt iets op de agenda zetten. Door het probleem te bespreken met mensen die er daadwerkelijk iets aan kunnen doen, kan er soms heel snel verandering komen.

De centrale mandaten zitten in onze Algemene Vergadering, dat zijn naast de stuvers van de Stuvoraad en de Onderwijsraad ook vijf stuvers die we Vrij Verkozenen noemen. Die laatsten zijn studenten die alleen in onze Algemene Vergadering zitten en niet automatisch in andere raden en commissies. Je vindt hen wel vaak terug in werkgroepen (vergaderingen met personeel) waar zij belangen van studenten behartigen. Binnen die groep van centrale mandaten heb je ook het bureau van De Studentenraad. De leden hiervan vormen het dagelijks bestuur van De Studentenraad en bestaan uit een voorzitter, ondervoorzitter, secretaris en coördinator voor verschillende domeinen zoals onderwijs, ethiek en samenleving. Dat zijn de studenten die De Studentenraad leiden. We bereiden concrete dossiers voor en gaan een-op-een in gesprek met mensen van de universiteit.

wat doen we?

We denken heel hard na over wat er op de agenda moet komen en dat is waarom we elk jaar een beleidsplan opstellen per beleidsdomein. Daarin kijken we naar veranderingen die we graag zouden zien binnen onze universiteit en naar een concreet plan van aanpak. Qua onderwijs hebben we vorig academiejaar veel gewerkt rond transparantie over studiekosten. We deden dit omdat we merkten dat in bepaalde faculteiten en richtingen vaak heel wat verdoken kosten zijn waar studenten niets over weten wanneer ze aan hun opleiding beginnen. Wij willen graag bekomen dat deze verdoken kosten in kaart worden gebracht en worden gecommuniceerd. Daarnaast hernemen we elk jaar het Onderwijs- en Examenreglement (OER) om te bekijken of er veranderingen nodig zijn. De aanpassingen die in dat reglement gebeuren, moeten ook steeds door ons goedgekeurd worden.

Qua sociale zaken gaat dat over feeststructuur en sociale huisvesting. In het kader van sociale zaken zitten we ook in de komida-chat, waar het aanbod en de prijzen van het studentenrestaurant worden besloten. Daar kunnen we bijvoorbeeld pleiten voor een beperkter aanbod met lagere prijzen in plaats van een groter aanbod, dat hogere prijzen met zich meebrengt.

Enkele werkpunten die op de planning voor dit academiejaar staan, zijn mentaal welzijn, een centraal hulppunt voor grensoverschreidend gedrag, en de neveneffecten van 'de knip', die ervoor zorgt dat je minder kansen krijgt om te slagen voor je vakken. Een project dat we willen verderzetten is ons initiatief rond masterproeven. We hebben daarrond een bevraging gedaan bij studenten om erachter te komen wat hun knelpunten en drempels zijn tijdens het schrijven. Zo kwamen we uit op een aantal concrete pijnpunten, waaronder werklast, kosten, communicatie en (het gebrek aan) duidelijke richtlijnen. Die werkpunten willen we verder aan het licht brengen om zo uiteindelijk voor verandering te zorgen.

Bij verzuchtingen of problemen staan we voor je klaar! Wil je een probleem aankaarten? Doe dit dan direct bij jouw stuvers. Je kan ons ook altijd een *DM* sturen op Instagram.

Heb je in dit artikel iets gelezen waar je een uitgesproken mening over hebt of waar je gewoonweg iets over te zeggen hebt en wil je dat jouw stem wordt gehoord? Dan is stuver worden misschien wel iets voor jou. Je kan jezelf vanaf het begin van het academiejaar kandidaat stellen voor openstaande mandaten. Scan de QR-code voor meer informatie.

Laurens Verhaegen
Voorzitter De Studentenraad

UA-ABC

tekst: Tim Vermeiren
lay-out: Remco Terryn

Agora

De 'trendy' polyvalente ruimte van de Stadscampus die toegang tot de sporthal verschaft. Bij het binnenkomen word je steevast begroet door menselijk meubilair dat je een flyer – of met wat geluk een dwars – in de pollen ramt. Dat houdt de doorgewinterde student niet tegen zulke papierverspillende gangbelemmeraars geen enkele blik van erkenning te gunnen en rechtstreeks naar de schamele tafel te lopen om een voorverkoopticket van een TD (zie verder) te kopen. Op een rustiger moment geniet je van de geniale binnenhuisarchitectuur die nog stamt uit een tijd waarin die opleiding nog niet bestond aan UAntwerpen – en aan de Agora te zien blijkbaar nergens. De centrale as aldaar verbindt gebouwen A, B, C, D en E van onze universiteit en leent zich zo als voorbeeldig vertrekpunt van dit informatieve artikel; het is dat we het zelf zeggen. Ook in het Agora Caffee wordt er aan sport gedaan. Je kan er een pint drinken op een plint. Je kan er ook je nek breken op de draaitrap. *Den ágorra* is het de blauwdruk van elke universiteitshal waar je als stadscampusstudent meerdere springuren zal verslijten.

Cantus

Latinisten zullen dit herkennen als 'zang' en het heeft er inderdaad in de verte iets mee te maken. Een cantus is een zangfestijn waar af en toe een biertje gedronken wordt volgens duizend-en-één regels waar niemand het ooit over eens geraakt. Omdat het bier à volonté is, ontaardt het voor de minder gedisciplineerde student echter in een zuipfestijn waar af en toe een liedje gezongen wordt en elke zelfopgelegde regel doelbewust verbroken wordt. Toch is alcohol geen verplichting. Wat nog minder een verplichting is, is goed kunnen zingen. Om het samen te vatten wordt er op een cantus dus vooral gecantust, want het is net als liefde, ook een werkwoord.

Basiskennis

Je begint je opleiding niet als een tabula rasa. Je wordt, mede dankzij het diploma middelbaar onderwijs, al verondersteld van een boel zaken op de hoogte te zijn. Wat als basiskennis wordt verondersteld varieert van de complexiteit van het vak en de wereldvreemdheid van je prof, maar gemiddeld genomen is zelfs de basiskennis die je doorheen de jaren in een voorbereidende middelbare studierichting hebt opgebouwd in je vierde lesweek al achterhaald en irrelevant geworden.

Drie Eiken

De grootste en volgens velen mooiste campus van de drie 'groene' campussen in en rond Wilrijk. Meteen ook de groenste, al zou de naam Groenenborger je anders doen vermoeden. Van gebouw A tot gebouw Z (ook de universiteit doet aan abc'tjes) wandelen duurt makkelijk tien minuten, zelfs langer als je the scenery route neemt, maar dat is slechts klein bier als je de volgende les op Campus Middelheim hebt, want dan zit je aan evenveel minuten fietsen. Wat wel weer groot bier is, is Fort VI, dat deel uitmaakt van Campus Drie Eiken en waar naast sportvelden, leslokalen en studentenflats vooral ook het gros van het Wilrijkse studentenleven plaatsvindt.

Eerste zit

Je krijgt twee pogingen, hoera! De meeste studenten proberen voor zo veel mogelijk vakken te slagen in 'eerste zit', al gaat dat soms gepaard met een strategische keuze om een vak 'naar tweede zit te schuiven' in de hoop dat de gewonnen studietijd genoeg is om voor de rest te slagen. Voor een selecte club studenten is de eerste zit slechts een generale repetitie voor de échte examenperiode in augustus. Hun credo luidt: 'Negen maanden vakantie, drie maanden strijden'.

Faciliteiten

Niet te verwarren met de faculteiten, die (onder meer) de verschillende opleidingen inrichten, kent de universiteit ook een ruim aanbod aan statuten om met begrip voor de particuliere situatie van verschillende studenten die opleidingen flexibel in te vullen. Faciliteiten zoals examenspreiding, meer examentijd en toegang tot lesopnames zijn onder meer gericht op werkstudenten, student-ondernemers, student-kunstenaars, student-topsporters, maar ook studenten met een functiebeperking. Die laatste groep heeft recht op individuele, 'bijzondere' faciliteiten: ze gaan van praktische zaken zoals toegang tot de liften en de parkings voor studenten die moeilijk ter been zijn tot aparte regelingen voor mondelinge examens bij neurodivergente studenten. Eenmaal toegekend zijn faciliteiten een afdwingbaar recht.

Jaar

Een term die tot grote irritatie van nogal wat studenten courant blijft als manier van spreken over je studievoortgang. 'In welk jáár zit je nu?' is de onschuldige vraag op familiefeesten, waarop menig student sinds de invoering van het studiepuntensysteem in 2008 op geen enkele andere manier kan antwoorden dan in helften, derden, kwarten en 'meegenomen vakken'. Hoewel er inderdaad drie 'jaren' zijn in het zogenaamde modeltraject van elke bacheloropleiding weten échte studenten dat dat modeltraject voor het plebs is. Voor meer info verwijzen we je graag door naar het kabinet van Ben 'harde knip' Weyts.

Galabal

Het hoogtepunt van elke studentenclub; op de doop, ontgroening, verkiezing, overdrachtscantus en het ledenweekend na. Het galabal wordt vaak gecombineerd met een diner waar geschranst wordt om een *fondke* te leggen om vervolgens met evenveel overgave te *zuppe, muile* en *spauwe* als anders, maar dit keer duur. Uiteindelijk is het een excuus om vol trots in je zondagskledij het betere marginale zwijn uit te hangen.

Hogeschool

Plan B.

ICT

Error 404: door een onbekende fout kon Blackboard niet geladen worden. Probeer het later nog eens!

komida

Waar tien jaar geleden het studentenrestaurant gewoonweg 'de Resto' kon heten, hebben brandingsexperten ook UAntwerpen geïnfiltreerd en 'komida' in hun hersenpannen gebakken. De naam verwijst naar *comida*, Spaans voor 'samen eten', maar dan met een 'k' om het wat Vlaamser te laten klinken *(dit is geen grap, dat was de officiële uitleg, n.v.d.r.).* Sommigen blijven het idyllische verleden verheerlijken omdat je aan spotprijzen ongelimiteerde hoeveelheden friet met mayonaise kon bijhalen. Aan de andere kant, was dat in een tijd toen de dieren niet enkel nog spraken, maar ook in zo goed als elk gerecht verwerkt zaten. Met als ambitie om 80% vegetarisch eten te serveren in 2030 en een grote aandacht voor duurzaamheid, kunnen de meesten nog wel een oogje dichtknijpen voor het feit dat de prijzen nog amper onder die van privé-alternatieven liggen. komida schrijf je, net als dwars, steeds met een kleine letter, ook aan het begin van een zin. ▷

Loslaten

De universiteit is meer dan enkel studeren; het is leren leven. En hoewel die beide woorden evengoed beginnen met dezelfde letter als 'letter', is loslaten van deze vier datgene wat je het meest zal bijblijven – tenzij je ook dat loslaat natuurlijk. Een examen, een studierichting, de verwachtingen van je ouders, een gezond concept van liefde,... Het zijn allemaal zaken die je zal leren loslaten in de jaren vol persoonlijke crisissen die volgens zo goed als iedereen de beste jaren van je leven horen te zijn. Dat belooft!

Muilen?

Nee.

Toch bedankt.

Onderwijs zoek

Als student zie je de universiteit vooral als onderwijsinstelling: een school voor slimme mensen. Universiteiten daarentegen zien zichzelf meer en meer als onderzoeksfabrieken. Dat onderwijl een stelletje jengelende snotneuzen een diploma bij elkaar kwijlt is slechts bijzaak: een stuk maatschappelijke dienstverlening waarmee subsidies binnengehaald worden. Onderzoek staat ook aan onze universiteit centraal en daarom zal je tijdens je universitaire loopbaan ook zelf onderzoek moeten uitvoeren. Dat is bijvoorbeeld de relevante informatie terugvinden op het kluwen van de website van UAntwerpen, maar ook bachelor– en masterproeven schrijven. De ellenlange papers die een flink brok van je studiebelasting uitmaken, zijn de ultieme test waar je een heel jaar heen zou moeten werken, maar uiteindelijk een kwartier voor de deadline inlevert. Onderzoek bestaat uit: doen alsof je niet citeert door te parafraseren (wat eigenlijk ook niet mag), elke statistische methodologie die je hebt gebruikt verantwoorden tot je geen ruimte meer hebt voor je daadwerkelijke onderwerp, urenlang zoeken naar een overtuigende academische bron om het meest basale en vanzelfsprekende standpunt in te mogen nemen en uiteindelijk vooral hopen dat niemand door heeft dat je paginareferenties compleet uit de lucht gegrepen zijn en voor meerdere stukken tekst Chat-GPT hebt ingeschakeld. Dat laatste komt vaak voor omdat professoren en assistenten te druk bezig zijn met... onderzoek.

Praesidium

De naam voor het collectief aan studenten dat het bestuur uitmaakt van een studentenclub. Ondanks dat elk woordenboek 'presidium' schrijft, moeten studenten speciaal doen. Je herkent praesidiumleden aan het dikke lint om zichzelf van het voetvolk te kunnen onderscheiden. Omdat hiërarchie belangrijk is, maken ingewijden ook binnen een praesidium nog eens een verschil tussen hoog- en laagpraesidium. De leider van zo'n cult heeft als titel praeses en leidt zowel de club als de cantussen, al moet die op dat moment met 'senior' aangesproken worden. Elk praesidium is zonder uitzondering kandidaat om een eigen soapserie te krijgen op het slechtere televisiekanaal.

QR-codes

De verkenningsdwars staat er vol van. Ben je benieuwd naar een specifieke uitgelichte vereniging? Scan en je komt op de website. Je kan het hier al eens testen.

Recycleren

Het milieu is belangrijk, daarom recycleren we bij dwars elk jaar onze inhoud. Of dacht je dat we elk jaar een ander abc'tje schrijven?

Statistiek

Heeft de naam hét grote buisvak te zijn in nogal wat opleidingen, vaak de 'zachte wetenschappen' waarin regelmatig studenten terecht komen die minder happig zijn op wiskundige zaken. Nochtans valt statistiek goed mee: als je tijdig oefeningen maakt en aandachtig bent in de les kan je het vak zonder problemen afleggen. Tenzij je maar drie uur wiskunde had in het middelbaar, dan kan je alvast beginnen panikeren. Veel plezier!

TD

Op een thé dansant zal je weinig thee voorgeschoteld krijgen. Een TD is een feest georganiseerd door en voor studenten, met alle gevolgen van dien. Omdat ze meestal doorgaan op weekdagen blijft het doelpubliek beperkt tot studenten, al ontmoet je occasioneel een verdwaalde werkloze. De muziekstijl kan erg variëren en wordt voornamelijk bepaald door welke dj's de organiserende praesidia in kwestie in het persoonlijke netwerk hebben zitten. Ondanks de mogelijke verschillen zal je merken dat elke TD een beetje op elke andere TD lijkt.

U stArt

Jij start! Op UA! Veel meer hadden de verzamelde marketing- en communicatiegenieën die onze universiteit rijk is niet nodig om enkele jaren geleden de misschien wel lelijkste projectnaam in studentenheugenis te dopen. De noemer 'U stArt' verzamelt per faculteit alle startactiviteiten van de eerste honderd dagen van het academiejaar om startende studenten een gestroomlijnd overzicht te geven van dingen die ergens aan de hand zijn. Of elk initiatief op de kalender verschijnt en of al de activiteiten de moeite waard zijn, kunnen we niet zeggen. Het enige dat we wel kunnen, is beloven dat het vroeger (nog) erger was.

Voordrink

Voor de ene student is het gezellig verzamelen om samen naar een feestje te trekken, een amuse-bouche voor het uitgaan; voor de andere is het een bacchanaal ter ere van de goden Carapilseon en Zakwijnia. De vaste waarden van een pré zijn minstens één figuur die te vroeg piekt en ongeveer een uur tevergeefs proberen te vertrekken terwijl er steeds nieuwe mensen aankomen, nog even snel naar het toilet moeten of nog iets halen om te eten. Hoewel het idee achter de voordrink is om geld te besparen, is het onzeker of dit wel degelijk werkt: velen halen hun al-dan-niet-alcoholische drank in dure nachtwinkels omdat ze vergeten waren iets mee te nemen en evenveel zijn als ze eenmaal op het feest aangekomen al te dronken om nog conservatief met hun gelimiteerde budget om te gaan – zei er iemand shotjes? Voordrinks kunnen gezelliger zijn dan de geplande festiviteiten, maar zijn evengoed notoir om hun kringverjaardagsgevoel waarbij enkel de extraverte leden van de elkaar-van-haar-noch-pluimen-kennende-groep iets in de pap te brokken hebben. Kom je op een voordrink, verwacht je dan aan drankspelletjes die iedereen al op hun veertiende ontgroeid had moeten zijn en, belangrijker, kom niet met lege handen. ▷

Nadenken schijnt belangrijk te zijn; ergo, nadenken over nadenken is nóg belangrijker. Wijsbegeerte is een pedante naam voor filosofie en naast een officiële opleiding tot werkloze ook een verplicht vak voor zo goed als elke student. Om de nutteloosheid van hun discipline te vermommen, hebben ze de rest van de academische wereld overtuigd dat hun vakgebied een essentieel onderdeel is van elke opleiding – iets over kritisch vragen stellen of iets dergelijks, het is al lang geleden. Je wordt tot kosmopoliet gekneed door te herkauwen wat gezegd werd door voornamelijk dode, rijke, oude, witte mannen. Filosofie heeft als nut het nutsdenken te doorbreken en staat stil bij het feit dat we zo weinig stilstaan bij de dingen. Ondanks dat je leert te weten dat je niets weet word je toch verwacht een examen af te leggen. Dat examen wordt geadverteerd als peilend naar inzicht, maar in vergelijking met al je andere vakken zal je het meestal redelijk efficiënt vanbuiten kunnen blokken.

Wijsbegeerte

Yogasnuiver

Antwerpen kent als hipsterstad niet enkel een grote hoeveelheid koffieplekjes, maar ook een boel yogasnuivers. Zij zouden de vorige letter zeker met grote ogen bekijken, want de yogasnuiver-lifestyle kan je herkennen aan fitness-abonnementen, klantenkaarten van smoothiebars, yogamatjes… en drugs. Het snuiven van cocaïne, een product waar onze koekenstad meer bekend voor is dan voor haar kwaliteitsvol onderwijs, is voor de yogasnuiver misschien gewoon nog een manier om de kleine lokale zelfstandige te steunen. Met je MOVE-pas kun je aan onze universiteit ook aan yoga doen *(maar geen drugs kopen, n.v.d.r.).*

XTC-koffieshop

Moderne variant van 't ex-kofschip. De gemiddelde professor is nog steeds enorm anaal over dt-fouten (niet te verwarren met foute TD's) en dit geheugensteuntje pept je voornemen om er nooit meer een te maken helemaal op. Vermijd serotoninetekorten door dom puntenverlies als je een nacht lang losgaat op een paper; een dt-fout is immers snel gebeurt.

Zomaar een Dak

Waar *den ágorra* een steriele hangplek is, waar zowel student als personeel doet alsof men weet waar hun weg hen leidt, is Zomaar een Dak de gemoedelijke huiskamer waar getwijfeld mag worden over de plek die men inneemt in de wereld. De naam is afkomstig van het kerklied *Zomaar een dak boven wat hoofden* van Huub Oosterhuis. Zomaar een Dak is dan ook gekend als de Universitaire Parochie *(het vast cliënteel spreekt over 't u-pé, n.v.d.r.).* Ondanks – of net dankzij? – de katholieke oorsprong is het een safe space voor iedereen die met zingeving bezig is: spirituele twijfelaars, vrome gelovigen, onverschillige agnosten en de atheïst-tot-in-de-kist-types. De zingevingsvragen worden concreet ingevuld door in de zetels te hangen en genade te ontvangen van de Jura GIGA X3C, een prachtige espressomachine die je gratis Fairtradekoffie schenkt. Studenten kunnen het gebouw gebruiken om kleinschalige activiteiten te organiseren en de vier pastorale medewerkers staan er voor je klaar voor een gesprek dat de ene keer wat betekenisvoller is dan de andere. ◻

DOPE OF NOPE?

De universiteit denkt bij 'eerstejaars' aan nieuwe studenten die opgevangen moeten worden – al is het maar om de uitvalcijfers binnen de perken te houden. Een studentenclub denkt bij eerstejaars niet minder aan nieuwe studenten die opgevangen moeten worden, misschien wel in de armen van een rigoureuze schachtentemmer. De clubs hopen met hun rituelen niet enkel leden aan de club te binden, maar ook aan elkaar. "Vriendschappen voor het leven", zoals het cliché luidt.

Tot daar het narratief. Nu de hoofdvraag: waarom zou je een hele dag op de knieën doorbrengen, jezelf met smurrie laten bedelven en ranzige voedselcombinaties doorslikken, allemaal terwijl pukkelkoppen van soms amper een jaar ouder tegen je schreeuwen dat je slechts een kutschacht bent?

Tenzij je ervaring hebt met iets zoals de totemisatie van je jeugdbeweging, is de kans groot dat je daarnet wat bedrukt naar de laatste zin van vorige alinea keek. Het klinkt niet al te appetijtelijk, dus waarom zou je jezelf dat aandoen? De redenen die studenten geven, verschillen: om vrienden te maken, uit sympathie naar de vereniging en haar tradities, om zichzelf uit te dagen, of omdat ze het gewoon leuk vinden. De studenten die zich meerdere keren laten dopen bij verschillende clubs, doen dat wellicht niet omwille van een soort stockholmsyndroom.

welwillend welgekomen

Op het eerste gezicht lijkt het misschien vreemd dat sommige studenten zich meer dan eens laten dopen, maar het gebeurt vaker dan je denkt. De doop is namelijk slechts het startmoment: na de doop ben je officieel 'schacht' *(een minderheid van de clubs maakt nog onderscheid tussen het mannelijke 'schacht' en het vrouwelijke 'por', n.v.d.r.)* tot je ontgroend wordt tot 'commilito', een volwaardig lid. De ontgroening stelt in vergelijking met de doop meestal weinig voor: een formeel ritueel waarbij je een ad fundum bier (of een niet-alcoholische variant) en zout drinkt, meestal op een cantus. Het is die tussenperiode als schacht die sommigen net leuk vinden. Nogal wat clubs geven je nog ludieke schachtenopdrachten doorheen het jaar, al gaat het vaker om promotie voeren voor (en aanwezig zijn op) clubactiviteiten dan wat anders. Bovendien zit je tijdens cantussen steevast in *den bak*. Dat is geen gevangenis of trog vol schuifelende laatbloeiers, maar een aparte tafel waaraan je de kneepjes van het cantussen en de gebruiken van de club leert.

Hoewel sommige clubs strenger zijn dan andere, zijn bovenstaande zaken vaak niet eens nodig om ontgroend te kunnen worden. Het leeuwendeel van de clubs vindt het namelijk fijn om meer ingewijde leden te hebben en zal je, indien je gedoopt bent en een minimum aan engagement hebt getoond, ook ontgroenen. Sterker zelfs, als er één ding is dat je uit dit artikel moet meenemen, is het dat je je helemaal niet moet laten dopen om lid te worden van een studentenclub. Lid ben je zodra je een lidkaart koopt en zelfs die heb je vaker niet dan wel nodig om naar een activiteit van een club te trekken – al krijgen leden meestal korting. ▷

het lieve leed

De universiteitsverenigingen die aan dopen doen, doen dat meestal door een dagdoop. De uitputtende aard van een weekdoop wordt steeds vaker als problematisch ervaren. Je wordt in beide gevallen verwacht om je doorheen een reeks proeven te laten leiden. Regelmatig terugkerende elementen zijn: jezelf verkleden in een vastgelegd thema, een 'dril' en een 'vettig gedeelte'. De dril verwijst naar het drillen zoals je dat in legerfilms ziet: je wordt onderworpen aan een fysieke uitputtingsslag terwijl de doopmeesters (te herkennen aan een heel eigen soort uniform, hun 'doopfrak') als een stel sergeanten tegen je roepen.

In het vettige gedeelte transformeer je ook fysiek naar een schacht: je wordt besmeurd met de goedkoopste voedingswaren die het praesidium bij elkaar kon rapen en je krijgt allerlei 'lekkers' gevoerd. Dat kan gaan om vreemde voedselcombinaties zoals pickles met slagroom of rauwe ajuin met confituur, al schuwen sommige clubs niet om je hondenbrokken te voederen. Kroonjuweel van die vettigheid is de schachtenpap, een huisbereid vloeibaar goedje dat je doet kokhalzen als je eraan ruikt. Clubs die aan schachtenpap doen, maken verschillende versies voor vegetariërs of veganisten, maar ze zijn allemaal even onprettig om te drinken.

Om ervoor te zorgen dat dopen nog wat leuk blijft, zal je aangeraden worden om een doucheplek te voorzien; de meer meelevende praesidia zullen zelfs hun eigen kot als plek aanbieden. Daarnaast zul je je voor een doop ook moeten inschrijven, zodat de aanwezige zorg- en zedenmeesters rekening kunnen houden met zaken zoals slechte knieën, astma, allergieën en religieuze diëten. Als een club je wil dopen zonder daarachter te vragen, moeten er alarmbelletjes afgaan.

meeloperij en machtsspel?

Naast de dril en het vettig gedeelte zijn er ook andere vaste elementen zoals 'de olifantenpas', het scanderen van vuile praat en het vanbuiten leren van het clublied. Nogal wat opdrachten hebben als doel je je (publieke) schaamte te laten overwinnen door jezelf in het openbaar belachelijk te maken. Je staat in die dingen niet alleen: de meeste clubs lepelen solidariteit tussen schachten onderling erin, samen met de schachtenpap.

De machtsverhoudingen binnen de context van een doop zijn meestal niet meer dan een soort rollenspel waar de meeste doopmeesters uitvallen lang voor de doop voorbij is. Toch zijn er onmiskenbaar problemen. Zo zijn er nog steeds clubs die hun schachten 'verkopen'. De kopers geven de club dan geld om schachten voor een bepaalde tijd in dienst te hebben. Dat is niet noodzakelijk slecht, maar doordat de clubs een stuk van je schachtenervaring uit handen geven, hangt die ervaring grotendeels af van wie je koopt en hoe goed diens intenties zijn.

Daarnaast dingen sommige clubs uit misplaatst eergevoel naar de titel van 'de bruutste'. Dat houdt uiteraard ook in dat ze de onaangenaamste doop moeten hebben. Om de om-ter-hardst-mentaliteit tegen te gaan, investeerde het Antwerpse stadsbestuur in zowel een doop- en feestcharter als een inspiratiegids voor dopende studentenverenigingen.

het chauvinistische charter

Het doopcharter houdt onder meer in dat de fysieke en mentale integriteit van de deelnemers gewaarborgd blijft en dat de alcoholconsumptie binnen de perken blijft. Een belangrijke daarvan is dat er gedoopt moet worden op openbare plaatsen. Afgesloten kelders waar de politie niet kan controleren zijn dus niet enkel een slecht teken, maar gewoonweg verboden. Clubs die het charter niet ondertekenen, mogen eigenlijk niet dopen. Sterker zelfs, in artikel 31 van Het Statuut van de Student, een van de gronddocumenten van UAntwerpen, staat dat je niet mag deelnemen aan dopen van clubs die het charter niet ondertekend hebben, op straffe van een tuchtprocedure. Kijk dus vooraf na of de club waarbij je je wil laten dopen dat charter ondertekend hebben.

Het charter wordt door de brede studentenpopulatie gedragen, maar is niet altijd van toepassing. Een hoop studentenverenigingen doopt namelijk niet. Vele clubs hebben minder nood aan een bindend welkomstritueel omdat lidmaatschap al een zekere binding (namelijk interesse in hun werking) impliceert. Zelfs onder de faculteits- en departementsclubs zijn er enkele verenigingen die volledig passen voor het ritueel. Andere nemen een tussenweg: zo spreekt de departementsclub Geschiedenis Klio sinds 2021 niet langer over een doop en schachten, maar over een initiatiedag en novicen: drillen en stinken hoort niet meer in hun lexicon.

grondige grenzen

Dat brengt ons bij misschien wel het belangrijkste deel van de doop: grenzen. Tot op heden ben je een vrij burger en de lieden in hun bekliederde labojassen hebben, in tegenstelling tot hoe sommigen zich gedragen, geen werkelijke autoriteit. Los van enig engagement staat het je dus altijd vrij om te weigeren te doen wat er gevraagd wordt. Natuurlijk hopen clubs wel dat iedereen zo veel mogelijk meedoet, maar je eigen grenzen kunnen en durven stellen zou in een respectabele doop even belangrijk moeten zijn als ze verleggen.

Het antwoord op de vraag of je je laat dopen of niet kunnen we je niet bieden. Toch geven we twijfelaars graag mee dat de dooptraditie, ondanks alle verwoede tegenstand, niet in haar laatste jaar zit. Je kan met een gerust hart de kat uit de boom kijken en je pas laten dopen in een academiejaar waarin je al wat steviger met de voeten op de universitaire ladder staat. Niet alleen heb je dan een beter zicht op hoeveel ruimte je voor het clubleven hebt tijdens je studies, je hebt ook de tijd om een club uit te zoeken waar je je werkelijk thuis voelt. Die "vrienden voor het leven" vind je heus niet enkel op de bodem van een beker schachtenpap. □

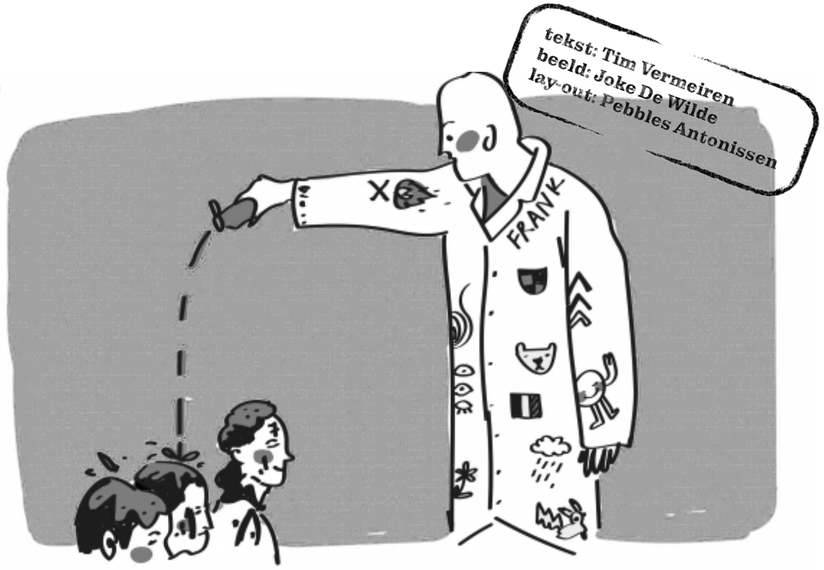

tekst: Tim Vermeiren
beeld: Joke De Wilde
lay-out: Pebbles Antonissen

Zoals je kan lezen, is er in en rond de universiteit genoeg voorhanden om je de grauwe collegezalen te doen vergeten. Voel je niets voor al dat studentikoze gedoe of heb je simpelweg meer vrije tijd dan je lief is? Goed nieuws: je studeert nu in *'t Stad*! Niet voor niets zeggen de dikke nekken die hier wonen dat alles erbuiten *parking* is: ook buiten de universiteit valt hier meer dan genoeg te beleven. Speciaal voor de student die nog niet weet waar te beginnen, geven onze redactieleden hun lievelingsplekjes prijs.

IN 'T STAD

STEKJES

de Voetgangerstunnel — Amber

Ik vraag me af of Antwerpenaren zulke dikke nekken hebben omdat ze continu naar boven kijken om al het moois van de stad in zich op te nemen. De gevels op de Grote Markt, de imposante toren van de kathedraal, al de hijskranen die dingen aan het afbreken en opbouwen zijn... Er valt altijd wel iets te zien. Jammer dat dat je afleidt van een van de leukste plekjes van de hele stad, dat zich onder de grond bevindt: de Voetgangerstunnel. Die verbindt de twee oevers van de Schelde: het oude centrum en Linkeroever. Het is niet alleen een fantastisch plekje om eens ouderwets mensen te kijken, het is ook een van mijn favoriete fotolocaties. Ik vind het heerlijk om de monumentale houten roltrappen af te dalen en te genieten van vijfhonderd meter aan blauwe en witte tegeltjes. Probeer eens een stuk of dertig rondjes te draaien als je het midden hebt bereikt; je weet nooit waar je uitkomt!

1

de alpacaweide — Thijs

2

Tussen Campus Drie Eiken en de (niet door proefdieren) bewoonde wereld bevindt zich een weide. Niet zomaar een weide, een speciale weide. Niet met lama's, maar met alpaca's. Een verdwaalde picknicktafel aan de rand biedt plaats aan, afhankelijk van de hoeveelheid cantuservaring, zes tot twaalf personen. Zijn even grote broertje staat enkele meters verder. Ze worden net als de alpaca's af en toe verenigd en dan weer gescheiden. De weg ernaartoe is uniek: een bospad zonder bos, langs een door een hek beschermde testopstelling. Bij regen is er motivatie en discipline nodig om deze alpaca's te bereiken. Schoenen sneuvelen, sokken worden nat. Dezelfde route wordt ook gebruikt om bij uitstelgedrag in de ochtend een minuut sneller de aula te bereiken. Hoewel deze haastige fietsers weinig rust uitstralen, blijft hun overlast beperkt en rest er enkel entertainment in de vorm van leedvermaak. De alpaca's worden verzorgd door studenten diergeneeskunde, denk ik. Hoewel ik hoop dat mijn favoriete alpaca in de controlegroep zit, kan hij ook tot de experimentele groep behoren. Elke dag kan zijn laatste zijn. Dus ik geniet. Zolang mijn studie duurt. Soms moeten de alpaca's concurreren met de door de universiteit ingehuurde schapen. De schapen zijn toegankelijker, ze omsingelen bijna volledig een gebouw, maar twijfel niet en ga naar de alpaca's. Bij nader inzien twijfel ik of het wel alpaca's zijn.

erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience — Isaline

De Erfgoedbibliotheek Hendrik Conscience is (als je het mij vraagt) dé mooiste bibliotheek van Antwerpen en omstreken. Ondanks het feit dat je er geen boeken kunt uitlenen en de collectie geen sciencefiction of young adult bevat, is dit een magnifieke bibliotheek. Je vindt er tal van werken over Antwerpen, de Nederlandse letterkunde, de geschiedenis van de Lage Landen en algemene cultuurgeschiedenis. De eerste boeken werden geschonken in 1481 en die collectie is uitgegroeid tot een verzameling van ongeveer 1,5 miljoen boeken. Het oudste en meest kostbare deel hiervan wordt bewaard in de Nottebohmzaal, een feeërieke zaal die tot de verbeelding spreekt. Wanneer je de zaal binnenloopt, lijkt het alsof je getransporteerd wordt naar de bibliotheek van Zweinstein. De Nottebohmzaal bevat niet alleen boeken, maar ook verschillende schilderijen, rollen perkament en twee grote wereldbollen waarvan er een de aarde weergeeft en de andere de sterrenhemel in kaart brengt. De bibliotheek bevat eveneens ruimtes waarin je alle boeken kunt bestuderen, doorlezen, foto's kunt nemen en pagina's kunt inscannen. Daarnaast worden er ook regelmatig lezingen gegeven, workshops georganiseerd en tentoonstellingen gehouden die zeker de moeite waard zijn.

3

Begijnhof — Pebbles

Op het Begijnhof kun je — op een boogscheut van de levendige Ossenmarkt — de drukte van de Stadscampus tijdelijk inruilen voor het rustgevende geritsel van het hoge gras en getsjirp van vogeltjes. Als Taal- en letterkundestudent spendeer ik eindeloze uren met een roman op de uitnodigende houten bankjes. Ook voor een gezellige picknick met vrienden of een korte *mental health walk* tussen de perenbomen is het de ideale plek. Een plek die je moet weten vinden weliswaar, want de houten poort in de Rodestraat onthult niet meteen wat erachter ligt. Eens door de poort, verwelkomen de kronkelende paadjes en bemoste standbeelden je in de oase van rust daterend uit de zestiende eeuw. De curieuzeneuzenmosterdpotten op leeftijd die rond de binnentuin wonen, durven al wel eens komen vragen hoe het gaat met je studies, maar meestal zijn er genoeg prille koppeltjes die sappigere verhalen voor op hun volgende koffieklets vormen en laten ze je snel genoeg met rust. Tenzij je er zelf met je date gaat knuffelen in het gras, maar daar kan deze single niet van meespreken. ▷

4

beeld: Amber Peeters, Emma Mertens, Margaux Albertijn en Maria Roudenko
lay-out: Emma Mertens en Remco Terryn

1

2

3

4

5

6

7

8

museumtuinen — Lucas

De Sinjorenstad was in het verleden de uitvalsbasis voor illustere figuren zoals drukker Christoffel Plantijn, burgemeester Nicolaas Rockox en kunstschilder Peter Paul Rubens. De optrekjes van deze Antwerpse boegbeelden openen vandaag de dag de deuren voor het brede publiek. Een must voor liefhebbers van zestiende- en zeventiende-eeuwse schilderkunst in een historische setting. Een andere troef van deze musea zijn de historische binnentuinen. De meeste bezoekers lopen er achteloos voorbij terwijl het de moeite loont om er even te verpozen. In de versteende Antwerpse binnenstad zijn deze plaatsen groene oases van rust en verstilling. In de tuin van het Snijders&Rockoxhuis wordt je kennis van in- en uitheemse flora uitgebreid getest met behulp van naambordjes, de oude portiek van Museum Plantin-Moretus geeft de nodige beschutting bij hittegolven en regenvlagen, en in de tuin van het Rubenshuis gaat niet het barokke pavilioen, maar een moedereend met haar kroost met alle aandacht lopen. Helaas sloot het laatstgenoemde museum de deuren voor renovatiewerken. Het ideale excuus dus om de studies langer te laten aanslepen...

5

tekst: redactie
lay-out: Pebbles Antonissen

De Wagetol — Tim

Als doorgewinterde sinjoor heeft Antwerpen nog weinig geheimen voor me. Hoe indrukwekkend onze straten ook zijn, de aanhoudende blootstelling aan de schoonheid heeft me afgestompt: onze kathedraal is een stuk meubilair in mijn bestrate woonkamer geworden. De ongeveer omgekeerde beweging maakte ik mee met De Wagetol op de Stadswaag, een van de weinige échte cantuskelders in Antwerpen stad. De eerste keer dat ik er binnenkwam, werd ik overmand door de lelijke, muffe plek, waar halfkapotte tafels en banken eerder norm zijn dan de uitzondering. Toch is over de jaren heen de plek aan me blijven plakken zoals het gemorste bier aan mijn schoenen telkens als ik er weer eens vertoef. Wellicht zullen Den Hagar, De Spoed en de Konijnenpijp in Fort VI een soortgelijk gevoel geven aan Wilrijkse studenten. Toch is het meer dan loutere nostalgie die De Wagetol van de onderste tot de bovenste plek heeft doen stijgen in mijn lijstje favoriete cantuskelders. Over de jaren zijn er wel wat dingen verbeterd, maar vooral mijn gevoel bij wat een cantus hoort te zijn, is geëvolueerd. De Wagetol heeft me sluipend overtuigd dat het is zoals het moet zijn: het krakkemikkige uitklapmeubilair, de onhandige deuren, de schilfers die soms spontaan van de muren vallen (als je pech hebt in je pint), ... Het heeft allemaal een esthetiek die je moeilijk kan thuisbrengen. Was het niet Plato die zei dat schoonheid een herinnering is van voor je herinneringen kon hebben? Wel: aan weinig plekken heb ik zo weinig herinneringen als aan De Wagetol.

6

Cogels-Osylei — Emma

Iedereen dagdroomt wel eens, maar ik zwijmel helemaal weg wanneer ik over de Cogels-Osylei in Berchem wandel. De prestigieuze straat in de wijk Zurenborg is een van de mooiste van het land. Dat komt niet alleen door haar prachtige herenhuizen, maar ook door haar rijke geschiedenis. Zurenborg is komen te zijn door het huwelijk van John Cogels en barones Josephina Osy De Wichem. Die laatste erfde de gronden van het hedendaagse Zurenborg. De buurt was oorspronkelijk bedoeld voor horecazaken en magazijnen, maar dat kwam er uiteindelijk niet van. Zo heeft de wijk zich uiteindelijk ontwikkeld onder de *Société Anonyme pour la construction de maisons Bourgeoises*. De straat vindt haar oorsprong in de periode van 1881 tot 1914 waarin art nouveau en neoclassicisme de meest populaire bouwstijlen waren. Die periode wordt vaak de belle époque genoemd. De huizen in de bourgeosiestraat zijn een voor een typische voorbeelden van die stijl. Mijn favoriet? Het art-nouveauhuis *Quinten Matsijs* door architect Jacques De Weerd. Het eerste wat je opvalt, is hoogstwaarschijnlijk het opvallende bolvormige balkon bovenaan – het huis nodigt je uit om naar binnen te kijken door het sierlijke glaswerk. Nog mooier vind ik de entree die door haar zwierige trap heel uitnodigend oogt. Nét niet zo uitnodigend dat ik plots in de voortuin sta, maar goed: "Kijken doe je met de ogen", zei mijn mama altijd.

7

De Cinema — Fleur

De gezelligste bioscoop van *'t Stad* vind je in De Studio, een bruisend cultuurhuis vlakbij het Mechelseplein. Achter in het gerenoveerde neoclassicistische gebouw – dat op zich al een reden is om hier eens te komen – bevinden zich twee cinemazalen onder de naam De Cinema. Als je je liever blauw betaalt aan een filmticketje en wat popcorn ga je beter naar UGC of Kinepolis, maar voor een alternatieve en vooral goedkope filmavond is De Cinema the place to be. Als student betaal je hier namelijk maar vijf euro voor een ticket! Elke maand licht de bioscoop de schijnwerpers op een ander figuur uit de filmgeschiedenis, waardoor er regelmatig klassiekers te zien zijn zoals de films van Alfred Hitchcock en Federico Fellini. Daarnaast is de bioscoop de thuisbasis van enkele kleine filmfestivals, waaronder het Zomerfilmcollege in juli en het Classics Restored Festival in het voorjaar. De Cinema is bovendien de ideale plek voor een BV-safari, want soms zit je zonder het te beseffen in de cinemazaal met de regisseur van de film in kwestie. Let dus op als je commentaar geeft op een Belgische productie! Tot slot heb ik nog één waarschuwing voor je als je van plan bent er lange dagen door te brengen: neem genoeg koffie mee, want de stoelen zijn er zo comfortabel dat je spontaan een dutje doet. ◻

8

MENTAAL WELZIJN MET STIP OP ÉÉN

tekst: Emma Mertens
beeld: Lena Vercammen
lay-out: Pebbles Antonissen

Een eerste jaar in het hoger onderwijs is niet voor iedereen even vanzelfsprekend en dat kan soms voor problemen zorgen. Als het je allemaal even te veel wordt, is het niet meer dan normaal om hulp te zoeken.

wat is het STIP?

Isabelle Vloeberghs, domeincoördinator van de dienst studieadvies en studentenbegeleiding, legt uit wat het studenteninformatiepunt (STIP) juist doet: "Het STIP is de toegangspoort tot de studentgerichte diensten. Je kan er terecht voor een afspraak bij een studiecoach, studentenpsycholoog of zorgcoördinator, een gesprek bij de sociale dienst of met vragen over sport, cultuur, komida, vervoer, levensbeschouwing, studentenparticipatie en de studentenorganisaties aan UAntwerpen. Alle studenten van UAntwerpen kunnen zowel op de Stadscampus als op Campus Drie Eiken een afspraak maken met een studentencoach of -psycholoog als ze problemen hebben met studeren of aanvoelen dat ze psychologische ondersteuning nodig hebben. De studentencoaches helpen je op weg met studiegerelateerde zaken zoals stress, faalangst en uitstelgedrag. Voor psychologische zorg bij problemen zoals depressieve gevoelens, angstproblematiek of een relatie die moeilijk loopt, zijn er de studentenpsychologen. Naast psychologische hulp is er ook nog de sociale dienst, die gericht is op financiële zaken zoals vragen over studietoelagen en andere financiële ondersteuning, op kot gaan, kindergeld, ziekteverzekering en studentenjobs. De dienst is er om te helpen wanneer studenten financieel kwetsbaar zijn. Die hulp kan de vorm hebben van een sociale toelage, maar ook een verminderd starttarief of een spreiding van de betaling van het studiegeld behoren tot de mogelijkheden."

psychologische dienst

Isabelle weet me te vertellen dat de psychologische dienst elk jaar een groeiende toestroom van studenten ziet: "We zien dat er steeds meer vraag is naar psychologische hulp. Vooral na de coronaperiode hebben we een piek gekend die ondertussen al wel een beetje is afgevlakt, maar de vraag blijft toch nog groot. Dat is niet alleen bij ons zo, maar ook buiten de universiteit. Aan de ene kant denk ik dat het komt door de groeiende complexiteit van onze maatschappij en de verwachtingen die we van jonge mensen hebben, maar anderzijds komt het ook doordat de drempel om hulp te zoeken

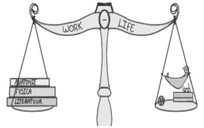

lager is geworden. Het taboe van de geestelijke gezondheidszorg is wat weggevallen, mede in de coronaperiode. Toch blijkt dat jongens en mannen het nog steeds moeilijk vinden om hulp te zoeken."

Ik vraag haar hoe het STIP omgaat met dat probleem. Isabelle legt uit: "Onze werking is heel erg uitgebreid. Dat zie je ook aan ons personeelsbestand: toen ik hier 21 jaar geleden begon, waren we maar met een viertal mensen voor de hele universiteit. Ondertussen zijn we met bijna vier keer zo veel personeelsleden. We bieden sinds kort ook een groot aanbod workshops aan die goed beantwoorden aan de groeiende vraag naar ondersteuning. Zo hebben we bijvoorbeeld workshops rond faalangst, perfectionisme, uitstelgedrag en leren studeren. Daarnaast hebben we ook nog afstudeercoaching en praatgroepen voor studenten met autisme. We hebben dus een vrij uitgebreid aanbod."

"De toevoeging van Psy-net, een groep therapeuten naar wie we studenten doorverwijzen die kampen met een complexere problematiek en daardoor langdurende therapie vereisen, helpt daarin mee. De studenten die verwezen worden, krijgen zo namelijk dezelde financiële steun als de studenten die een traject volgen bij onze studentenpsychologen. Waar we momenteel meer op inzetten, is preventie. Students for Students is een voorbeeld van zo'n preventief project dat we momenteel verder aan het uitwerken zijn. Een aanzienlijk deel van psychologische problemen komt voort uit sociale isolatie; een meer ondersteunend sociaal netwerk kan vaak helpen om niet in een vicieuze cirkel te belanden."

individueele begeleiding

Naast het bovengenoemde aanbod van workshops en peer support is er ook nog individuele begeleiding: "Tijdens het gratis intakegesprek wordt uitgeplozen wat er juist spaak loopt en van daaruit wordt beslist of er een traject wordt opgestart – hetzij voor studiebegeleiding, hetzij voor psychologische begeleiding. Als er een traject voor studiebegeleiding wordt opgestart, blijft het traject gratis voor de student. Wordt er een traject opgestart voor psychologische begeleiding, betaalt de student vanaf de tweede afspraak 11 euro per sessie, al kan dat teruggedrongen worden tot 4 euro wanneer de student het financieel moeilijk heeft."

De begeleiding zelf kan in heel wat verschillende richtingen gaan. De psychologen van het STIP zijn divers op vlak van specialisatie. "We hebben gedragstherapeuten, maar evengoed psychoanalytici en psychologen die aan *Acceptance Commitment Therapy* doen. Het gaat dan wel eerder over kortdurende begeleidingen van ongeveer een semester, al blijven we daar graag flexibel in."

SOS: stress

Wanneer ik vraag naar tips die studenten met stress zelf kunnen toepassen, legt Isabelle uit: "Het is voor studenten belangrijk dat je je work-lifebalance in het oog houdt. Het is daarbij essentieel om genoeg draagkracht te hebben voor de draaglast die je hebt. In onze begeleidingen maken we soms een weegschaal van enerzijds de dingen die je rust en energie geven en anderzijds de dingen die je belasten. Die twee zijn in het beste geval steeds in evenwicht. Als je merkt dat je draagkracht te klein wordt voor je draaglast, is het ▷

Students for Students

Students for Students is een peer support network. Het is een groep studenten die zich engageert om een luisterend oor te bieden aan andere studenten die een babbel kunnen gebruiken. Ze organiseren ook evenementen die kunnen helpen met mentaal welzijn of die gewoon heel gezellig zijn. Meer informatie? Scan de QR-code.

belangrijk om zaken te doen die jou rust of energie geven. Die balans is dikwijls de voedingsbodem voor faalangst en stress. Als de draaglast te hoog wordt, merken we dat de stress in het algemeen volgt en als dat te lang aansleept krijg je last van chronische stress met alle gevolgen van dien. Daarnaast is het belangrijk om stressmomenten af te wisselen met momenten van recuperatie. Dat is niet gemakkelijk voor studenten omdat je heel het jaar je lessen moet bijhouden en opdrachten moet maken. Toch ga je zulke momenten wel moeten inplannen om bijvoorbeeld te recupereren om jezelf wat rustpunten te gunnen."

SOS: faalangst

Tips voor studenten die faalangst ervaren, zijn wat moeilijker, vertelt Isabelle. "Bij faalangst kijken we vooral naar de mechanismen daarachter. Wat heeft de faalangst veroorzaakt en wat houdt hem in stand? Hoe wordt er in het gezin van de student gekeken naar falen? Kortom, hoe zit de faalangst in elkaar. Op al die vlakken gaan we proberen om zaken te veranderen. Dat begint bij relaxatietechnieken of mindfulnessoefeningen. We kijken daarbij ook naar de verwachtingen van de student omdat we zien dat studenten met faalangst zichzelf vaak onrealistische verwachtingen opleggen. Het is belangrijk om die hoge verwachtingen om te zetten in helpende gedachten. Als laatste is het belangrijk om naar de studiemethode te kijken, bijvoorbeeld door samen met de student een planning te maken. Bij faalangstige studenten die eerder weglopen van hun werk, de zogenaamd passief faalangstigen, is het belangrijk om echt in te plannen wanneer je actief gaat studeren. Bij actief faalangstige studenten die keihard werken om toch maar geen fouten te maken, gaan we in de planning zoeken naar genoeg pauzemomenten. Qua studiemethode hebben sommige faalangstige studenten bijvoorbeeld de neiging om al hun nota's over te schrijven. Daar gaan we dan zoeken naar efficiëntere methodes."

Hopelijk is jouw tijd aan onze universiteit alles wat je ervan gehoopt had en nog meer, maar weet dat het volledig oké is als dat (even) niet het geval is. Als je dus hulp nodig hebt, twijfel niet om die te zoeken via welke weg dan ook en weet dat je altijd kan aankloppen bij het STIP.

YOUNG RUBI

tekst: Janten Versteele (extern)
beeld: Young Rubi
lay-out: Pebbles Antonissen

hi, I'm Rubi

Of eigenlijk... ik ben Janten... en wij, wij zijn Young Rubi. We zijn jong, we zijn nieuw, we zijn Rubi en we zijn bovenal cultuur. Universiteit Antwerpen biedt haar studenten een heleboel manieren aan om cultuur op een betaalbare manier te beleven. Via de MOVE-pas heb je toegang tot de voorstellingen en culturele activiteiten die Rubi voor jou organiseert.

Young Rubi is de kersverse adviesraad van Rubi, door en voor studenten. We komen regelmatig eens samen voor de lunch en bespreken het cultuuraanbod van UAntwerpen. Misschien zie je ons komend academiejaar wel op de campus rondlopen in onze witte T-shirts. Aarzel dan zeker niet om ons aan te spreken, want wij zijn er om jouw culturele wensen werkelijkheid te maken.

Rubi heeft in Antwerpen een aantal vaste partners zoals Amuz, Toneelhuis, Arenberg en Antwerp Symphony Orchestra, waardoor je minstens één keer per maand helemaal gratis een voorstelling of een exclusief evenement kan bijwonen. Ooit al een avondje gefeest op klassieke muziek? Het lijkt te zot voor woorden, maar bij Rubi kan je het niet zot genoeg bedenken.

Los van deze activiteiten wil Rubi ook het initiatief van studentenverenigingen, cultuurclubs en individuele studenten steunen. Je kan voor elk cultuurinitiatief met je vragen terecht op het bureau van Rubi, gemakkelijk te bereiken via het Kauwenstraatje, de R-blok of de Paardenmarkt.

Verder zorgt Rubi ook voor kunst op de campus. Je wandelt dus elke dag langs Rubi, zonder het te weten: in de gangen van de R-blok, de Agora... overal waar je kunst ziet! Benieuwd naar ons volledige aanbod? Scan zeker eens de QR-code!

Wil je graag je mening kwijt over kunst op de campus of het cultuuraanbod van UAntwerpen? Laat het ons dan weten, of beter nog: kom bij Young Rubi! Iedereen is meer dan welkom bij ons. Stuur een berichtje of spring eens binnen op het bureau en we zetten met plezier voor jou een stoel bij aan tafel.

Veel liefs en hopelijk tot snel!

Janten Versteele
Voorzitter Young Rubi

UNIVERSITAIR KOOR ANTWERPEN

tekst: Emma Mertens
beeld: UKA
lay-out: Emma Mertens

Het Universitair Koor Antwerpen (UKA) is het studentenkoor van *'t Stad*. Het koor werkt jaarlijks toe naar twee themaconcerten. Vorig jaar waren dat Boogie Winter Wonderland en Mysteria Naturae. Ik zat samen met voorzitter Jade Simoens, die me wat meer vertelde over wat UKA te bieden heeft.

Jade legt uit hoe de voorbereiding op de concerten in zijn werk gaat: "We beginnen het semester met een open repetitie. Die repetitie heeft een soort stemtest, maar dat is eerder een oriëntatie dan een echte proef. Omdat je geen zangervaring moet hebben om bij ons koor te komen, weet niet iedereen onder welke zangstem die valt. Het is belangrijk om te weten of iemand een sopraan, alt, tenor of bas is: een heel semester je stem forceren kan schadelijk zijn. Toch is die test niet bindend omdat we iedereen de kans willen geven om te groeien en ergens naartoe te werken. Na een paar repetities evalueren we opnieuw hoe het loopt, maar in principe is alles mogelijk."

Daarna repeteert het koor elke week gedurende twaalf weken. Tijdens die repetities komt ook stemcoaching aan bod, vertelt Jade. "Vorig jaar hebben we daarvoor een professionele stemcoach ingehuurd, maar we proberen ook zelf tips te geven en te leren van onze leden die veel weten over stemtechnieken." Naast gewone repetities gaat UKA ook op repetitieweekend en organiseert ze stemdagen. Die laatste zijn dagen waarbij je samen met je eigen stemgroep samenkomt en doelgerichter repeteert.

De dirigent die al dat repeteren in goede banen leidt, is Dirk De Nef. "Dirk is al jaar en dag de dirigent van UKA. Hij leidt de repetities en beslist samen met het bestuur en andere geëngageerde leden jaarlijks het repertoire. Daarbij proberen we te zoeken naar een mix van koorklassiekers zoals *Adiemus* en epische nummers zoals *Sogno di Volare,* maar ook Disneyliedjes en popliedjes. Vorig jaar hebben we bijvoorbeeld *Everglow* van Coldplay gezongen", legt Jade uit.

Jade benadrukt dat UKA meer is dan alleen zingen: "Ons koor is een plaats waar studenten met een passie voor muziek en zang kunnen samenkomen en waar ook echt vriendschappen voor het leven ontstaan. Naast repeteren voor een concert, komen wij na elke repetitie samen in 't Waagstuk om iets te gaan drinken en doen we soms een karaokeavond, barbecue, spelletjesavond, ..."

Zing jij tot nog toe enkel onder de douche, maar wil je jouw zangtalent openbaren aan de wijde wereld? Op zoek naar gelijkgestemden? UKA organiseert 3 oktober van 19u tot 22u haar open repetitie in de Ignatiuskapel aan het Hof van Liere. ◻

ANTWERPSE STUDENTENHARMONIE

tekst: Emma Mertens
beeld: Robin Denis (extern)
lay-out: Lena Boeckx

Passie voor muziek? De Antwerpse Studentenharmonie (ASH) is een orkest voor en door studenten en pas afgestudeerden van Antwerpse hogescholen en universiteiten. Floor Vandevelde is voorzitter van het orkest en stond me te woord over het langstdraaiende studentenorkest van Antwerpen.

"Een harmonisch orkest bestaat uit koper- en houtblazers, percussionisten en pianisten. Qua repertoire is het harmonisch orkest ook anders dan een symfonisch orkest. Wij spelen als harmonie eerder lichtere popnummers, terwijl een symfonie doorgaans een redelijk klassiek repertoire heeft", begint Floor wanneer ik haar vraag wat het verschil tussen een harmonisch en een symfonisch orkest is.

De studentenharmonie is ideaal voor studenten die tijdens hun studententijd bezig willen blijven met hun instrument, vertelt Floor: "Veel mensen verliezen de connectie met hun instrument tijdens die periode omdat ze er minder tijd voor hebben of omdat ze niet weten waar ze met hun instrument terecht kunnen. Dat willen we voorkomen. Voor onze harmonie moet je niet veel orkestervaring hebben, al het is natuurlijk wel essentieel dat je jouw instrument goed beheerst en dat je muziek kan lezen. Dat is belangrijk om te kunnen volgen tijdens onze wekelijkse repetities."

Het orkest heeft een vast repertoire, vertelt Floor. "Ons programma wordt ons voorgelegd door onze dirigent. Daarna bekijken we het met het bestuur om eigen suggesties te maken. Zowel wij, als de dirigent vinden het belangrijk dat ons repertoire tot stand komt door een wisselwerking van input. We zouden het om die reden ook fijn vinden om opnieuw een muziekcommissie in het leven te roepen zodat ook de muzikanten hun eigen inbreng hebben."

Naast meer inbreng van de muzikanten, werkt de harmonie nog aan haar algemene bekendheid: "We zijn momenteel nog steeds bezig een vaste waarde te worden in het studentenleven, al zijn we op de goede weg. Ons feestconcert van vorig semester was bijvoorbeeld een grote hit, al merken we dat het grootste deel van het publiek vrienden en familie zijn. De opkomst qua studenten gaat er zeker op vooruit, maar ook dat kan nog beter. We merken wel dat onze sociale media het voorbije jaar een enorme boost heeft gekregen, dus we hebben goede verwachtingen."

Om nog meer die vaste voet in het studentenleven te krijgen zal ASH meer inzetten op activiteiten. Denk daarbij aan optredens, maar evengoed aan interne activiteiten: "Momenteel plannen we bijvoorbeeld een kaas-en-wijnavond met onze leden. Daarnaast staan onze open repetities op 25 september en 2 oktober op de agenda en spelen we op de academische opening en StuDay. Uiteraard staan ook ons winter- en lenteconcert alvast op de planning."

Zin om aan de slag te blijven met jouw instrument? ASH repeteert elke maandag van 19u30 tot 21u30 in Prinses16. Scan de QR-code voor meer informatie. ◻

SYMPHONIC CITY SOUNDS

tekst: Emma Mertens
beeld: SCS
lay-out: Pebbles Antonissen

Symphonic City Sounds (SCS) is het symfonisch orkest van UAntwerpen en AP Hogeschool. Hoewel SCS in de eerste plaats een studentenorkest is, blijven ook mensen die al aan het werk zijn plakken. Zo werd SCS een kleurrijk allegaartje van studenten, alumni, professoren en doctorandi. Het element dat hen allemaal met elkaar verbindt? Liefde voor muziek.

Ik sprak met Jeroen Standaert en Celine Meylemans, beiden zowel bestuursleden als muzikanten bij het orkest. Allereerst legt Jeroen me kort uit wat een symfonisch orkest nu juist is. "Een symfonieorkest bestaat uit strijkinstrumenten, hout- en koperblazers en slagwerk. Een symfonie is dus eigenlijk een harmonie met strijkers".

Ze vertellen me dat plezier altijd voorop staat bij SCS. "Het orkest moet een uitlaatklep blijven voor de muzikanten; het is niet de bedoeling dat mensen thuis urenlang werk hebben. Onze stukken moeten niet meteen perfect zijn, dat komt wel met de tijd." Toegankelijkheid staat dus voorop bij het orkest. Om die reden houdt SCS geen audities, vertelt Celine: "Iedereen die uit de voeten kan met een symfonisch instrument, is welkom bij ons. Dat zorgt voor een fijne diversiteit die uiteindelijk eigen is geworden aan ons orkest. Er spelen bij ons zowel professionele muzikanten als mensen die hun instrument nog aan het verkennen zijn. Qua leeftijd is de groep evengoed heel uiteenlopend. Zo vormen zich soms komische situaties van studenten en professoren die samen spelen in het orkest." Naast muziekfanaten zijn ook mensen met een hart voor organisatie welkom. Jeroen legt uit: "Als bestuur gaan we soms zo op in de muziek dat we vergeten dat er naast het podium ook dingen te regelen vallen. Gelukkig zijn er mensen die zich achter het organisatorische aspect van SCS willen zetten; van zulke helden kunnen we er altijd meer gebruiken."

Celine geeft een woordje uitleg over het repertoire van het orkest: "We willen zowel ons publiek als onze muzikanten genoeg variatie bieden zodat er voor iedereen iets bijzit. Daarom spelen we zowel populairdere stukken, zoals bijvoorbeeld de soundtrack van James Bond-films, als grote symfonische werken van Mozart en Beethoven. Dat publiek kan twee keer per jaar komen kijken naar een nieuw concert, namelijk een winter- en lenteconcert."

Interesse? Symphonic City Sounds repeteert elke zondagavond van 19u tot 21u op de derde verdieping van Prinsesl6. Mocht je het toch wat spannend vinden om zomaar binnen te vallen, zijn er op 24 september en 1 oktober open repetities waar alle geïnteresseerden terecht kunnen voor hun eerste kenningsmaking met het orkest.

KLAANK

tekst: Tim Vermeiren
beeld: KLAANK
lay-out: Emma Mertens

Naast een harmonie en de relatief recentelijk opgerichte symfonie, is er sinds vorig jaar ook een studentenfanfare. KLAANK zet zich in om een wat sfeervoller en studentikoos alternatief te zijn, dat vooral rond Wilrijk actief is. Ik sprak met Bert Livens en Emiel Ruts, oprichters van de nieuwste orkestvereniging.

Wanneer ik hen vraag wat nu eigenlijk het verschil is tussen al die orkesten zet Bert meteen de toon: "Als je moeilijk wil doen zitten er in een fanfare geen houtblazers, maar bij ons wel. We hebben vooral voor 'fanfare' gekozen omdat we anders met twee studenteharmonieën zaten en we bewust geen overlap met de andere verenigingen wilden. We hebben zelfs bewust onze repetitiedag op een andere dag gezet zodat de mensen die willen combineren, dat kunnen." Emiel voegt daar nog een reden aan toe: "De termen 'harmonie' en 'symfonie' roepen toch meer de associatie op van een serieus concert, terwijl 'fanfare' ons toch meer dat spontane feestkarakter geeft dat we willen uitstralen." Het blijkt een succesvolle formule, want ondanks dat ze slechts een jaar aan de slag zijn, wisten ze al vijftien actieve muzikanten bij elkaar te drummen.

Een belangrijk doel van de vereniging is om (ook Wilrijkse) kotstudenten die noodgedwongen stoppen met muziekschool een plek te geven waar ze kunnen blijven musiceren zonder al te veel verplichtingen. Emiel ligt toe: "Niet iedereen wil een half uur heen en weer naar Antwerpen centrum fietsen om wat muziek te spelen. De vriendenkring krijg je er gratis bij." Toch trekt KLAANK ook studenten buiten Wilrijk aan. "Twee van onze leden zijn stadscampussers, twee van conservatorium aan AP *(Hogeschool, n.v.d.r.)* en een van Sint-Katelijne-Waver. Dat toont aan we naast 'van Wilrijk zijn', ook een eigen meerwaarde hebben", zegt Bert trots.

Het grootste verschil is dus niet de locatie, maar de opzet. Anders dan bij ASH of SCS, is er bij KLAANK een diepere link met het studentikoze. Bert: "Als we na een repetitie nog zin hebben, vragen we een club die op dat moment aan het cantussen is wel eens of we mogen langskomen om een paar nummers te begeleiden. Daar wordt steeds enthousiast op gereageerd. Ons orkest is zeker niet exclusief een cantusding, maar het zit wel in ons achterhoofd. Dat zie je ook aan ons repertoire."

"Het is op zich fijn om met muziek bezig te zijn," weet Emiel, "maar als je ook nog eens mensen plezier ziet hebben met de muziek die je speelt, als er letterlijk mensen op tafel staan te dansen... dat voelt toch echt speciaal." Muzikale sfeerneuzen houden dus best de website en de posters op de campus in het oog voor de open repetities van KLAANK. Ze spelen elke woensdag van 19u30 tot 22u, op Campus Groenenborger (T.138), al staat de locatie op losse schroeven. "We beginnen met wat veel volk te zijn, dus we moeten binnenkort misschien verhuizen", grijnst Emiel.

DE BROMVLIEG

tekst: Pebbles Antonissen
beeld: De Bromvlieg
lay-out: Emma Mertens

De Bromvlieg is het theatergezelschap van UAntwerpen en voert jaarlijks twee stukken op, gespeeld én geregisseerd door studenten. Ik praatte met voorzitter Genia Kazantseva; de herkomst van de naam is ook binnen de vereniging een mysterie, maar de werking doet ze me wel met veel plezier uit de doeken.

Genia is naar eigen zeggen blijven plakken bij het bestuur. Als een van de regisseurs van vorig jaar weet ze me te vertellen hoe zo'n theaterstuk tot stand komt: "In de eerste plaats organiseerden we begin juli regisseursaudities. Dat is de gelegenheid voor kandidaat-regisseurs om kort hun idee te presenteren." De kandidaten stellen het thema voor waarrond ze willen werken en kiezen zelf of ze vertrekken van een bestaande tekst of in hun eigen pen kruipen. "Omdat we elk jaar maar twee producties kunnen opvoeren, maken we als bestuur vervolgens onze keuze uit die audities. Dat is ook dit jaar weer gelukt", voegt Genia toe.

Nieuwsgierig vraag ik om al een tipje van de sluier te lichten. "Een van de producties dit jaar zal gebaseerd zijn op *The Canterbury Tales*. Het verhaal zal plaatsvinden op een luchthaven, waar een personage verhalen zal verzinnen over de mensen rondom zich. De andere productie zal *Bubbeltjesplastic* heten en draaien rond traumaverwerking. Het is een meer diepgaand verhaal, hoewel er ook een humoristisch kantje aan zal zitten."

"De volgende stap is de casting. Aan het begin van het academiejaar organiseren we een infomoment en acteursaudities. Op zo'n auditie vragen we om zowel uit een van de stukken een tekst naar keuze te brengen als zelf iets te presenteren; dat kan gaan van een eigen tekst of gedicht tot zelfs zang." Podiumervaring is niet nodig. "Sommige acteurs spelen al heel hun leven, anderen deden het nog nooit. Het hangt er vooral vanaf waarnaar de regisseur op zoek is en wat past in het stuk."

"Na de audities is het tijd om te repeteren. Dat doen we elke woensdagavond op de derde verdieping van Prinsesl6. Het verloop en de werkmethode van de repetities is bij iedere regisseur anders, maar hoe dan ook maken we naast repeteren ook tijd voor plezier en bouwen we kameraadschap op. Dat gebeurt bijvoorbeeld op ons repetitieweekend, waar er 's avonds tijd is om samen *eentje te gaan drinken* of een karaokeavond te houden."

Plankenkoorts? Ook wie liever niet op het podium staat, wordt door De Bromvlieg met open armen ontvangen. "We zijn steeds op zoek naar mensen die willen helpen met de inkleding, het decor of de muzikale begeleiding." Contact opnemen met De Bromvlieg doe je via het Instagramaccount, waar ze ook de data van het infomoment en de audities zal delen. ◻

DE MIMOSAURUS

tekst: Pebbles Antonisson
beeld: De Mimosaurus
lay-out: Emma Mertens

Is wekenlang repeteren en ellenlange teksten uit je hoofd leren niets voor jou, maar voel je je toch een performer in hart en nieren? Dan is improvisatievereniging De Mimosaurus iets voor jou. *De Mimo* staat bekend om haar zotte liftselfies op Instagram en de gigantische dinosaurus die jaarlijks dinokoeken uitdeelt op StuDay, maar wat doet ze nu eigenlijk?

Ik zit samen met Sofie Verbeeck. Ze is lid van 'het praesidino', zoals het bestuur zichzelf noemt, en enthousiast om me een woordje uitleg te geven. "Improvisatie is een vorm van theater zonder enige vorm van script of *props*", verduidelijkt ze. "Hoewel er geen script is, zijn er wel principes die je kunt leren toepassen om het de volgende keer nog beter te doen. Daar focussen we dan ook op tijdens onze wekelijkse trainingen."

Die trainingen worden meestal gegeven door iemand van het (oud-)bestuur. "We beginnen met een korte opwarming en doen daarna allerlei improvisatieoefeningen. De ene keer spelen we raadspelletjes en doen we het format van *Mag ik u kussen?* na, de andere keer spelen we scènes waarin we proberen een volwaardig verhaal neer te zetten", legt Sofie uit. " Soms komen er ook externe trainers. Dat zijn dan mensen die professioneel bezig zijn met improvisatie of trainers van onze zustervereniging Preparee in Leuven." Vanaf de eerste keer deelnemen aan die oefeningen hoeft niet: ook als publiek ben je welkom op de trainingen van De Mimosaurus.

Een à twee keer per jaar tref je de groep aan op het podium . "Voor elke show kiezen we een thema . Zo hebben we afgelopen jaar een halloweenshow en een MTV-show georganiseerd. De spelletjes die we dan brengen, oefenen we uitvoerig, maar inhoudelijk ligt niets op voorhand vast. We improviseren dus op het podium", vertelt Sofie. Hoewel shows niet de focus van de vereniging vormen, zijn ze wel een kans voor de nieuwe spelers om te tonen wat ze hebben geleerd.

De vereniging organiseert naast trainingen en shows ook andere activiteiten, al dan niet overgoten met een improsausje. Op de planning staan onder andere een spelletjesavond, teambuilding en zelfs een weekend. "Op het laatste weekend hebben we gedineerd in het thema 'familiefeest'. Niemand wist wat de bedoeling was en we moesten maar improviseren. Het was even lawaaierig als een echt familiefeest", lacht Sofie.

Kriebelt het? De trainingen gaan elke woensdag door van 20u tot 22u. Meestal is *de Mimo* te vinden op de tweede verdieping van Prinsesl6, al trekt ze bij mooi weer ook wel eens naar het park. Hoewel Sofie zelf al improviseerde als kind, is ervaring zeker geen vereiste om langs te komen. "Ons allergrootste motto is laagdrempeligheid, zowel qua kunnen als qua engagement. Je bent geen lid bij ons, je doopt jezelf tot lid. Als je vindt dat je bij De Mimosaurus bent, dan ben je bij De Mimosaurus." ◻

DE RODE LOPER

tekst: Emma Mertens
beeld: De Rode Loper
lay-out: Emma Mertens

Ben jij op weg om een internationaal grootmeester in schaak te worden? Of heb je gewoon altijd al willen leren schaken? Dan is De Rode Loper, hybride tussen een studentenvereniging en een schaakclub, iets voor jou.

Ik zat samen met ex-voorzitter Sander Poulliart, voorzitter Bjarne Van Dijck en socialemediaverantwoordelijke Jana Geets. Sander vertelt me dat het verhaal van De Rode Loper begon toen hij samen met Bjarne opmerkte dat er iets miste in het Belgische schaaklandschap. "Er zijn heel wat schaakclubs voor volwassenen, die zijn voornamelijk bevolkt door mannen van middelbare leeftijd. Daarnaast zijn er ook veel schaakclubs voor kinderen. Hoewel ons bestuur niets tegen mannen van middelbare leeftijd noch kinderen heeft, zijn beide groepen niet volledig geschikt voor studenten." Om die reden richtten de twee in 2021 een studentenvereniging op die zich focust op schaken. Hun eerste clubavond was een onverwachts succes en sindsdien trekt de club steeds meer geïnteresseerden.

Nog niet helemaal thuis in de wereld van schaak? De Rode Loper verwelkomt niet alleen opkomende schaaksterren. Bjarne legt uit dat de club er ook is om beginnende schakers op weg te helpen. Daarna kan je zelf kiezen in welke mate je jezelf wilt verdiepen in het spel. De wekelijkse clubavonden staan uiteraard in het teken van schaken, al kan je er soms ook terecht voor gezelschapsspelletjes of een pizza-avond. Daarnaast is de club aangesloten bij de Belgische schaakbond zodat leden aan officiële toernooien kunnen deelnemen als ze dat willen. Zo neemt De Rode Loper jaarlijks deel aan het PCU-toernooi, een jaarlijks studententoernooi in Antwerpen waaraan studenten van over de hele wereld deelnemen.

Als laatste legt Jana uit waarom zij zich als eerstejaarsstudent zo aangetrokken voelde tot de schaakclub. "Dopen en zuippartijen zijn niets voor mij. De Rode Loper is in vergelijking met andere studentenverenigingen veel rustiger. Het is laagdrempeliger om gewoon eens binnen te springen tijdens een van onze clubavonden en een babbeltje te slaan dan om naar een grote TD te gaan."

Al zin gekregen om te beginnen, of juist verder te gaan met schaken? De Rode Loper houdt elke donderdag een clubavond en is ook te bereiken op sociale media! ☐

PUZZELS

ZWART AAN ZET — MAT IN 1

WIT AAN ZET — MATERIAALWINST

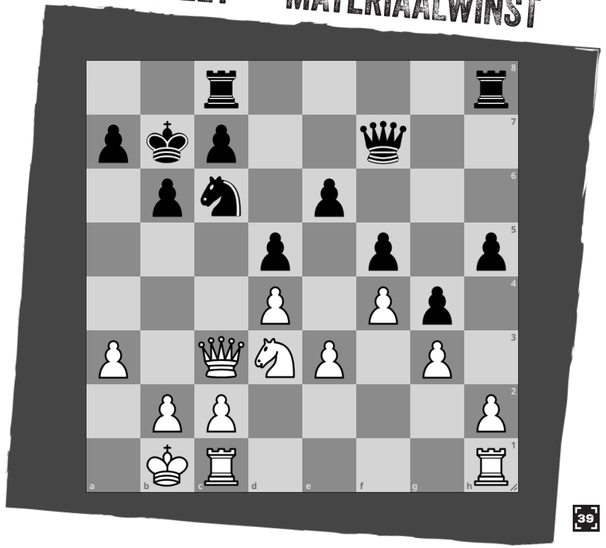

SCHAAKPUZZELS

Studentenschaakclub De Rode Loper zegent ons elke editie met doordachte schaakpuzzels. De regels zijn eenvoudig: er is slechts één winnende zet(tencombinatie). Dat kan schaakmat zijn, maar ook materiaalwinst of net uit een dodelijke val ontsnappen.

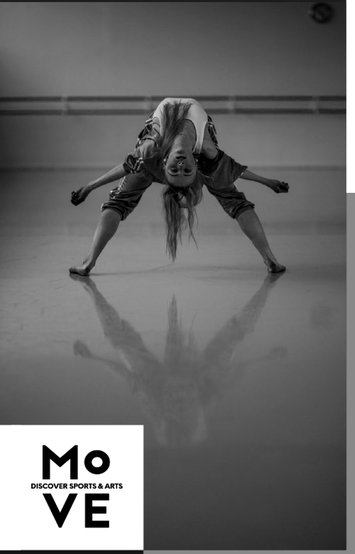

move-uantwerpen.be

Maak jouw MOVE

SPORT & CULTUUR UAntwerpen

Mo VE DISCOVER SPORTS & ARTS

University of Antwerp

€0*of €35

*volledige of gedeeltelijke terugbetaling door de mutualiteit

- Een uitgebreid en divers cultuuraanbod
- Recreatief sporten, 40 wekelijkse groeps-/trainingsessies
- 20 Antwerp Student League sportcompetities
- 23 Interfac sportcompetities
- Fikse kortingen bij 20 sport- en fitnesspartners
- MOVE app

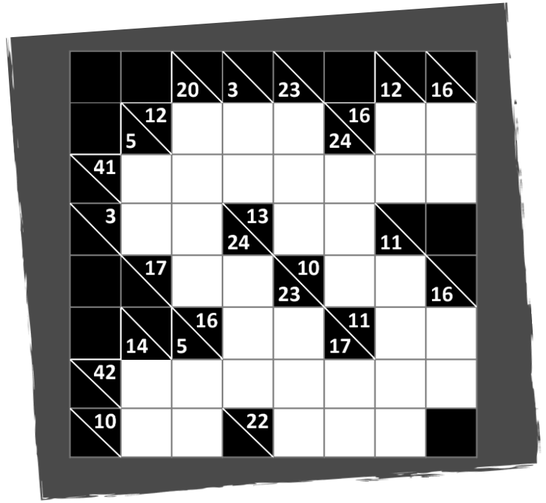

KAKURO

Elke rij en kolom moet opgeteld uitkomen op het getal dat links van de rij of boven de kolom staat. Elke som kan bestaan uit de cijfers één tot en met negen en geen van die getallen mag meer dan een keer in een som staan. Zie je dus een rij met twee vakjes waar 3 uit moet komen, dan zijn de enige oplossingen 1+2 of 2+1.

FILIPPINE

1. orgaan dat vergadert over studentenvoorzieningen
2. studenteninformatiepunt
3. wat degelijke stoelen kunnen voorkomen
4. studentenrestaurant
5. spel dat de hoofdredactie speelt in de les
6. zang-en-zuipfestijn
7. wat onze columnist al jaren niet had gehoord
8. ASK-Stuwer & Unifac
9. waar de culturele verenigingen repeteren
10. feest georganiseerd door studentenclub
11. stekje in de Rodestraat
12. studentenblad

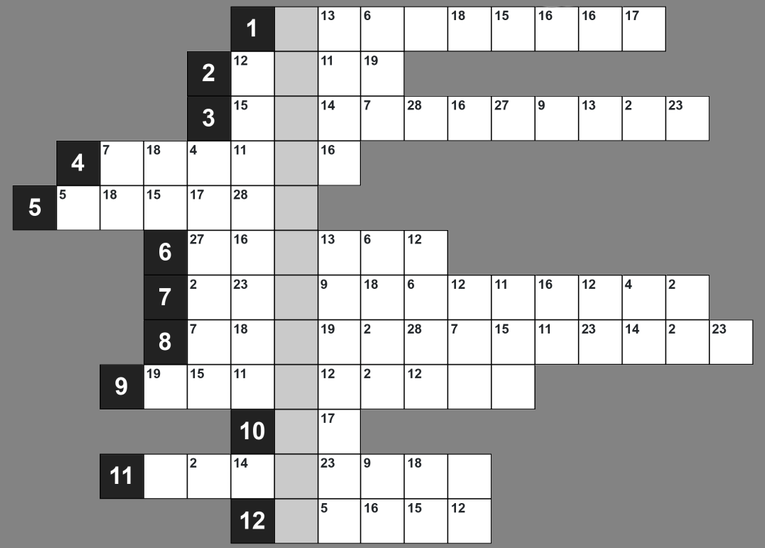

SUDOKU'S

	7			6				
		1			7	4	8	
6	4		2			7	1	5
			7			3		
	1		3	4				7
7	3			1	8			
1			6		5		4	3
2				3				
	9					6	5	

4		9	7				3	
8			9				4	2
	3			6	5	1		8
	6				3	5	8	
1				7		3		
				4				
		8						
				2			1	
	4		3				7	

COMMUNICATIEDIENST WIL REALISTISCH BEELD VAN STUDENTENLEVEN

tekst: Lucas Van Looveren
beeld: Joke De Wilde
lay-out: Emma Mertens

SATIRE

Wie al eens een infobrochure ter handen nam of naar het studentenportaal surfte, werd overladen met afbeeldingen van schijnbaar zorgeloze studenten. Een beeld dat niet strookt met de werkelijkheid. Achter de kamerbrede glimlach schuilen onmogelijke examenroosters, hoge kotprijzen en deadlinestress. Universiteit Antwerpen gooit haar beleid over een andere boeg en zet voortaan het studentenleven zoals het is in de kijker.

Carla Anon van de communicatiedienst geeft tekst en uitleg: "Met onze infobrochures en websites creëren we onbewust een ideaalbeeld waaraan studenten zich spiegelen. Als je onze afbeeldingen mag geloven wonen studenten alle hoorcolleges bij, studeren ze ijverig in de bibliotheek en spreken ze in hun vrije tijd af met een grote groep vrienden op het grasplein van Hof van Liere om breed naar elkaar te lachen. In werkelijkheid slaan studenten colleges over, worstelen ze met uitstelgedrag en voelen ze zich eenzaam. We scheppen verwachtingen die niet worden ingelost."

De communicatiedienst besloot niet bij de pakken te blijven zitten en nam contact op met de gerenommeerde fotograaf Marius Agnum. Agnum, die in het verleden reportages maakte voor gevestigde bladen zoals *Life Magazine* en *National Geographic*, kreeg de opdracht om het studentenleven in beeld te brengen zonder franjes. De fotograaf ziet het project als een nieuwe uitdaging: "Na mijn middelbareschooltijd trok ik met mijn camera de wijde wereld in. Ik was niet weggelegd voor hogere studies. Het studentenleven is voor mij dus even boeiend als een sneeuwluipaard in de Himalaya."

Agnum blikt enthousiast terug op de eerste dagen van het project: "De fotoreportage van een hoorcollege leek in het water te vallen omdat er nauwelijks studenten kwamen opdagen. Gelukkig heb ik de strijd tussen een docent en een HDMI-kabel kunnen vastleggen. Ook de euforie van een student die zijn persoonlijk record op *Tetris* brak, leverde enkele mooie beelden op." De reportage in de bibliotheek was een persoonlijk hoogtepunt voor de fotograaf: "De innerlijke strijd tussen afleiding en concentratie, de eindeloze zoektocht naar een vrije tafel, de geheimzinnige codetaal met markeerstiften waarmee studenten hun seksuele verlangens aangeven, ... Ik geraak er maar niet op uitgekeken. Het hoogtepunt van de reportage was een confrontatie tussen een student met iemand die zijn reservatie had ingepalmd. Ik heb oog in oog gestaan met Bengaalse tijgers, Talibanstrijders en vulkaanerupties maar zelden heb ik zoveel bedreiging gezien."

Wanneer we Agnum spreken, bereidt hij zich voor op een nachtelijke fotoreportage op Fort VI: is de fotograaf wel opgewassen tegenover zoveel studentengeweld? "In het verleden maakte ik reportages over verschillende oorlogsgebieden. Dit slagveld zal ik ook wel overleven." ☐

EERSTEJAARS

SATIRE

tekst: Remco Terryn
beeld: Amber Peeters en Remco Terryn
lay-out: Remco Terryn

***To hate or not to hate?* Niemand vroeg het, maar het antwoord is meestal ja. Het is niet omdat ik maandelijks dit hekelschrift neerpen dat ik daarom ook een hater ben. In wezen ben ik de meest optimistische persoon binnen de redactie – alleen zet ik die versie van mezelf even aan de kant wanneer het nodig is. Het is namelijk beter om je frustraties te uiten dan om ze op te kroppen. Deze keer vertel ik je over mijn ervaring met eerstejaars.**

Onlangs kwam ik in contact met een 2005'ertje dat net afgestudeerd was. Nadat ik me over het gevoel had gezet dat ik oud ben, luisterde ik eens naar wat ze te zeggen had. Ik hoorde woorden vol vreugde. Enthousiasme; iets wat ik al jaren niet meer gezien had. Ik schrok.

Het frustreert me oprecht dat je zo enthousiast kan zijn om lessen bij te wonen. Zeg je mij nu dat je ernaar uitkijkt om vier uur lang in een harde stoel te zitten, al dan niet luisterend naar iemand die zaagt over iets waarvan je ooit dacht dat het je kon schelen? Dat alles, wetende dat er een opname online komt waar je de prof kan versnellen tot een snelheid waarop een normale mens zou spreken. Hoe durf je als eerstejaarsstudent in zo'n waan te leven? Zie je ons zwoegen en denk je dat het voor jou anders zal zijn?

De frustratie groeide verder wanneer die persoon beweerde dat ze alle lessen zal bijwonen. Ik zeg dat ook elk semester, maar hoe durf je dat zelf te geloven? Dat je na drie uur slaap in de les te zien zal zijn? Als je geen hoofdpijn hebt, is het wel een gebrek aan motivatie dat je in je bed houdt. Als het geen van die twee is, ben je waarschijnlijk nog te druk met andere dingen. Misschien was je vergeten dat je nog een opdracht moest indienen, of ben je te druk bezig met het halen van de deadline voor je hekelcolumn in het studentenblad. Het kan allemaal. Er is genoeg reden om niet met exuberante overtuiging tegen mij te zeggen dat je zal houden van de plek waar je in je studentenleven het minst zal komen: de aula.

Ik moet het nochtans gezegd hebben: ga je gang, leef je leven maar. Je zal wel achter de waarheid komen. Buiten de lessen is het studentenleven een geweldige tijd. Wees daar anders wat enthousiaster over, in plaats van je te focussen op je werkuurtjes. Die zijn tóch bijzaak.

Kleine disclaimer voor als je je aangesproken voelt: er zitten geen malafide bedoelingen achter deze tekst. Als je diep gekwetst bent, kan je me altijd een mailtje sturen. Dan praten we het samen uit. ☐

boemlala

tekst: Pebbles Antonissen
beeld: Amber Peeters
lay-out: Pebbles Antonissen

Je zal het maar voorhebben: het ligt op het puntje van je tong en toch kan je er niet opkomen. Dat ene woord ontglipt je keer op keer. Ook dit jaar schiet dwars alle schlemielen in zulke navrante situaties onverdroten te hulp. Maandelijks laten we ons licht schijnen op een woord waar de meest vreemde betekenis, de meest rocamboleske herkomst of de grappigste verhalen achter schuilgaan. Deze editie bespelen we de boemlala.

'Jef speelde liever op de boemlala, de boemlala...' Het is een zin die je nog vaak zal horen weergalmen door plakkerige kelders als je besluit cantussen een kans te geven. Nog niet bekend met het lied? Volgens de tekst moet Jef naar huis toe gaan voor zijn *vrouwke*, maar of zijn vrouw nu ziek of zelfs dood is, in de kist ligt, in de kerk is, in het graf is, of tot slot zelfs in de hel is, voor Jef is geen reden goed genoeg. Jef speelt liever op de boemlala dan aan de weg naar huis te beginnen.

Wat is dit folkloristische muziekinstrument dat Jefs geweten naar de vaantjes helpt? Een boemlala bestaat uit een aantal theedoeken, een pol- of soeplepel en een deksel. Als je het mij vraagt, is Jefs vrouw overleden omdat al het keukengerief spoorloos was en ze niet meer voor zichzelf kon koken. Hoe dan ook worden de theedoeken aan elkaar geknoopt en vervolgens aan de bovenbenen van de muzikant gebonden. Tussen de doeken wordt een pollepel gestoken die een paar keer wordt rondgedraaid. De bolle kant van de lepel moet naar het lichaam wijzen. Bewegen beide benen naar buiten, dan beweegt de bovenkant van de pollepel dus omhoog naar het lichaam. De essentiële taak van het deksel? De klap van de lepel tegen het kruis van de bespeler opvangen, met een luide *boem* tot gevolg. Veel succes om zo naar huis te wandelen, Jef.

Jef is niet de enige die graag klappen van de boemlala opvangt. Vooral in de Zuidelijke Nederlanden genoot het geïmproviseerde muziekinstrument bekendheid. Uit geschriften blijkt dat het instrument al bestaat sinds 1857 en vooral bespeeld werd in cafés en op familiefeesten. De boemlala bespelen gebeurt op vele manieren. De bekendste variant is die waarbij de muzikant een nachthemd over de boemlala trekt waardoor een seksuele connotatie ontstaat. Maar liefst 150 jaar na de oudste verwijzing in geschriften beleefde het instrument in Nederland een renaissance voor het grote publiek in het programma *Mooi! Weer De Leeuw*, uitgezonden in oktober 2007 en waarna een nieuwe versie van het lied van Jef verscheen.

Pollepels en theedoeken blijven over het algemeen de cantuszaal uit en de enige boem die weerklinkt is die van de cantushamer op de voortafel of die van studenten die een bank doen omvallen. De volgende keer dat je het populaire cantusnummer hoort, weet jij – in tegenstelling tot je medecantusgangers – welke muzikale begeleiding ontbreekt. ◻

NACHTEVENING

tekst: Ronan Wouters
beeld: Ellen De Ridder
lay-out: Pebbles Antonissen

Het diepe zwembad,
startschot gegeven

Meegedreven op een
nieuwe frequentie

Haar richting, onzeker

Stuurloosheid, op weg
naar de golfbreker?

Klokslag negen

Tijd om te bewegen

Wandelend op de horizon

Geen sprint noch marathon

Zet het tempo, ontrafel het lied

Herinneringen verweven

Gegoten in een tijdloze beat

Nieuwe zelf gevonden,
bezield verbonden

Een liefdevolle (terug)
blik, de essentie

Geleefd doorheen elke
seconde

CO-HOOFDREDACTEURS EMMA MERTENS | PEBBLES ANTONISSEN **REDACTIE** AMBER PEETERS | EMMA MERTENS | FLEUR GOOSSENS | ISALINE VAN TORNHAUT | LUCAS VAN LOOVEREN | MARGAUX ALBERTIJN | PEBBLES ANTONISSEN | REMCO TERRYN | THIJS VAN DAM | TIM VERMEIREN **POËZIE** RONAN WOUTERS **EINDREDACTIE** TIM VERMEIREN (VERANTWOORDELIJKE) | ELENA CEUPPENS | EMMA MERTENS | FEE WOUTERS | HANNE COLÉMONT | KEN HENDRICKX | LUCAS VAN LOOVEREN | MATTHIAS VANGENECHTEN | MARGAUX ALBERTIJN | PEBBLES ANTONISSEN **BEELD** AMBER PEETERS (VERANTWOORDELIJKE) | ELLEN DE RIDDER | EMMA MERTENS | JOKE DE WILDE | LENA VERCAMMEN | MARGAUX ALBERTIJN | MARIA ROUDENKO | REMCO TERRYN **COVER & BACK** ELLEN DE RIDDER **LAY-OUT** REMCO TERRYN (VERANTWOORDELIJKE) | EMMA MERTENS | LENA BOECKX | PEBBLES ANTONISSEN **PR** ELENA CEUPPENS | EMMA MERTENS | LENA BOECKX | MARGAUX ALBERTIJN | PEBBLES ANTONISSEN | TIM VERMEIREN **SOCIALE MEDIA** LENA BOECKX (VERANTWOORDELIJKE) | EMMA MERTENS | PEBBLES ANTONISSEN **IT** STAN SCHEPERS | STEIN DE GROOF **DRUKKERIJ** EPO **MET DANK AAN** REMCO TERRYN

dwars is het redactioneel onafhankelijk studentenblad van Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. Het magazine verschijnt minstens drie keer per semester en wordt gratis verdeeld op de campussen van UAntwerpen. Op **www.dwars.be** vind je met stevige regelmaat nieuwe content.
Dit nummer werd afgesloten op 20/08/2023.

Vragen, opmerkingen en suggesties alsook lezersbrieven zijn van harte welkom. Anonieme brieven komen niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Oplage: 1.500 exemplaren. V.U. Emma Mertens,
Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

adverteren@dwars.be ■ contact@dwars.be ■ werving@dwars.be